Τὸ Ταμεῖο μας δὲν ὀφείλει σὲ κανένα

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΙΕΤΘΥΝΕΤΑΙ ΤΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 60 • ΤΗΛΕΦ. 613.859—3218-963 • ΤΠΕΥΘΥΝΟΣ ΑΘ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Μαραθωνομάχων 3, • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 318 (412) ΙΟΥΝΙΟΣ 1972

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΑΣΠΑΣΤΑΣ

Πῶς ἐπεχειρήθη ὁ ὑποβιβασμὸς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.

- Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
- Η ΘΑΡΡΑΛΕΑ ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΑΠΕΚΑΛΥΨΕ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΠΑΣΤΩΝ
- Η ΣΙΩΠΗΡΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΨΕΩΝ ΜΑΣ

Εἰς μίαν ὑστάτην προσπάθειαν συγκαλύψεως τῶν εὐθυνῶν της, ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐπιχειρεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύνας της, εἰς τὴν ἡγεσίαν τῶν τεσσάρων Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Εἰς τελευταίαν ἀνακοίνωσίν της, ἀπευθυνομένην πρὸς τὰ μέλη καὶ τῶν τεσσάρων Συλλόγων, ἀναδημοσιεύει τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον τῆς ἀπηύθυναν αἱ διοικήσεις των, ἐξ ἀφορμῆς τῆς τακτικῆς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν εἰς πλεῖστα θέματα, ἀποκορύφωμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν, ἡ προσπάθεια τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας, συνεπικουρουμένου ὑπὸ τοῦ Α΄ Ἀντιπροέδρου καὶ χειροκροτουμένων ἀμφοτέρων ὑπὸ τῶν παρισταμένων ἐκπροσώπων τῶν μικρῶν Τραπεζῶν, ΝΑ ΥΠΟΒΙΒΑΣΘΗ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΗΣ. Παραλλήλως αἱ Τράπεζαι ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ΑΓΡΟΤΙΚΗ, πρόεδροι τῶν Συλλόγων Προσωπικοῦ τῶν ὁποίων, εἶναι, ἀντιστοίχως, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Α΄ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀπέμενον μόναι εἰς τὴν κορυφὴν τῶν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν καὶ τὸ Προσωπικόν των ἀνεγνωρίζετο ὡς πρῶτον τῇ τάξει.

Ἡ ἡγεσία τῶν τεσσάρων Συλλόγων καὶ οἱ ἐκπρόσωποί των εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐπεσήμανον ἐγκαίρως εἰς τὸν κ. Παπαρροδόπουλον τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης προσπαθείας του, πλὴν ἐπὶ ματαίῳ. Στηριζόμενος εἰς τὴν πλειοψηφίαν του εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν, τὴν ὁποίαν ἐξησφάλιζεν ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν μικρῶν Τραπεζῶν, τὰ συμφέροντα τῶν ὁποίων ἐξυπηρέτει τὸ δέλεαρ τῆς ἐξομοιώσεώς των μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐπέμεινεν εἰς τὴν ἄποψίν του καὶ ἔσπευδεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν του.

Οὕτω τὴν 14ην Ἰανουαρίου ἀπηύθυνεν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας) τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

Ἀρ. Πρωτ. 347)99
Ἐν Ἀθήναις τῇ 14.1.1972
Πρὸς τὸ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐργασίας
Ἐνταῦθα

Θ έ μ α : «Περὶ συγκλήσεως Τριμεροῦς Ἐπιτροπῆς συνεργασίας ἐπὶ σκοπῷ ἐξομοιώσεως ὅρων καί ἀμοιβῆς ἐργασίας τῶν παρὰ ταῖς Ἐμπορικαῖς Τραπέζαις ἐργαζομένων».

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως εὐαρεστηθῆτε

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΚΑΙ Ο κ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ;

«Αἱ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἀποδοχαί... συντελοῦν εἰς ἀδράνειαν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πτῶσιν τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπαλλήλων»

ΤΑΔΕ ΕΦΗ ΠΑΝ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Παραθέτομεν ἄνευ σχολίων, τὰ ὁποῖα ἀσφαλῶς περιττεύουν, τὸ κατωτέρω ἀπόσπασμα ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς τὸ Π.Δ.Δ.Α. ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης μας:

ΕΝΩΠΙΟΝ
Τοῦ Πρωτοβαθμίου Διοικητικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου Ἀθηνῶν.
Τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης (ὁδὸς Αἰόλου 86) Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.» νομίμως ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Χρήστου Ἀχῆ, κατοίκου Ἀθηνῶν.

. . . . . .

Ἐν πρώτοις κατὰ τὰ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Τραπέζῃ ἰσχύοντα αἱ ἐν τοῖς βαθμοῖς Ὑποτμηματάρχου καὶ ἄνω θέσεις εἶναι ἀριθμητικῶς καθωρισμέναι (NUMERUS CLAUSUS), καταλαμβάνονται δὲ διὰ προαγωγῆς κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν, ἤτοι ὑπὸ τῶν κατεχόντων μείζονα προσόντα (παιδείας, ἱκανότητος, καταλληλότητος, ἐπιδόσεως, ἀποδόσεως πρωτοβουλίας κλπ.) ἐν συγκρίσει πρὸς ἑτέρους μὴ κατέχοτας ἐν ἴσῃ μοίρᾳ τοιαῦτα προσόντα (ἄρθρον 10 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 3 τοῦ προσαγομένου Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας 1966).

Ἀποτελεῖ δὲ τὸ καθεστὼς τοῦτο τῆς προαγωγῆς τὸ κατ' ἐξοχὴν καὶ καιρίας σημασίας κίνητρον πρὸς συνεχῆ βελτίωσιν τῆς ποιοτικῆς στάθμης τῶν ὑπαλλήλων. Τὸ κίνητρον τοῦτο θὰ ἀτονήσῃ σοβαρῶς εἰς ἣν περίπτωσιν ἐπαυξηθοῦν αἱ ἐκ τοῦ βαθμοῦ ἀπολαυαί, μάλιστα δὲ διὰ τῶν λίαν ὑψηλῶν ποσῶν, περὶ ὧν ἀνωτέρω, δεδομένου, ὅτι αἱ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου ἀποδοχαί, ἐπιτρέπουσαι εἰς πλέον ἢ ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν συντελοῦν εἰς ἀδράνειαν τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πτῶσιν τῆς ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς ἀποδόσεως τῶν ὑπαλλήλων.

. . . . . .

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαΐου 1972
Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Παν. Πανόπουλος

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Ὑπῆρξεν ὄντως ἐντυπωσιακὴ ἡ αὔξησις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν. Ἡ προσέλκυσις τῆς ἰδιωτικῆς ἀποταμιεύσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ὕλην τῆς ἀναπτύξεως πάσης Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δίδει καὶ τὸ μέτρον ἐκτιμήσεως τῆς ὅλης δραστηριότητος τῆς ΕΤΕ. Κατὰ τὰ τέσσερα τελευταῖα ἔτη ἡ πορεία τῶν καταθέσεων τῆς ΕΤΕ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

1968	34.322.213.823
1969	40.443.343.167
1970	49.462.145.865
1971	65.691.845.346

Ἐὰν συγκρίνωμεν τοὺς ἀνωτέρω ἀριθμοὺς μὲ τὸ σύνολον τῶν καταθέσεων ὅλων τῶν Τραπεζῶν διαπιστοῦμεν ὅτι ἡ ΕΤΕ τὸ 1968 ἀντιπροσώπευε τὸ 35,80)ο τῶν καταθέσεων, τὸ 1969 τὸ 60)ο, τὸ 1970 τὸ 63,20)ο, ἐνῶ διὰ τὸ 1971 δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα τῆς 31.12.71.

Ἕτερος δυναμικὸς παράγων ὅστις ἀποκαθρεπτίζει τὴν αὔξουσαν δραστηριότητα τῆς ΕΤΕ εἶναι ἡ πορεία τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς (μικτῶν κερδῶν καὶ καθαρῶν κερδῶν) ἥτις ἔχει ὡς ἀκολούθως.

ΕΤΗ	ΜΙΚΤΑ ΚΕΡΔΗ	ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ
1968	1.740.825.872	366.158.884
1969	1.834.994.193	368.331.986
1970	2.167.328.328	465.756.695
1971	2.618.699.358	669.544.854

Ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πίνακος παρατηροῦμεν ὅτι ἡ μεταβολὴ τῶν μικτῶν κερδῶν εἶναι: ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1969 5,40)ο, ἀπὸ τὸ 1969 ἕως τὸ 1970 180)ο καὶ ἀπὸ τὸ 1970 ἕως τὸ 1971 20,90)ο, τοὐτέστιν ἀπὸ τὸ 1969 ἕως τὸ 1971 50,40)ο, ἤτοι μέση ἐτησία αὔξησις μικτῶν κερδῶν 12,60)ο.

Ἡ μεταβολὴ τῶν καθαρῶν κερδῶν εἶναι: ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1969 0,050)ο, ἀπὸ τὸ 1969 ἕως τὸ 1970 26,60)ο, ἀπὸ τὸ 1970 ἕως τὸ 1971 43,70)ο, τοὐτέστιν ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1971 82,80)ο. Ἤτοι μέση ἐτησία αὔξησις τῶν καθαρῶν κερδῶν 20,70)ο.

Κατὰ τὴν αὐτὴν τετραετίαν αἱ καταβληθεῖσαι εἰς τὸ προσωπικὸν ἀποδοχαὶ ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1968 εἰς 551.737.733, τὸ ἔτος 1969 εἰς 578.035.305, τὸ ἔτος 1970 εἰς 681.887.528, τὸ ἔτος 1971 εἰς 765.827.035 δραχμάς.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι: αἱ ἀποδοχαὶ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.)

ΕΙΝΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΜΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Η κατατεθεῖσα ἀγωγὴ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. ΧΑΤΖΟΥΛΗ

Ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατέθεσαν ἐνώπιον τοῦ Πολυμελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἀγωγὴν διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Διεθνῶν Δραστηριοτήτων τοῦ κ. Φαίδωνος Χατζούλη. Τὸ πλῆρες κείμενον τῆς ἀγωγῆς ἔχει ὡς κατωτέρω:

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΓΩΓΗ

1) τοῦ ἐν Ἀθήναις (Αἰόλου 86) ἑδρεύοντος ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», 2) τοῦ ἐν Ἀθήναις (Σταδίου 38) ἑδρεύοντος ἐπαγγελματικοῦ Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ», νομίμως ἀμφοτέρων ἐκπροσωπουμένων,

ΚΑΤΑ

Τῆς ἐν Ἀθήναις (Αἰόλου 86) ἑδρευούσης ἀνωνύμου Τραπεζικῆς ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», νομίμως ἐκπροσωπουμένης.

Ἡ ἐναγομένη ἀνώνυμος ἑταιρία, συνέστη δυνάμει τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2292)53 ἐκδοθέντος ἀπὸ 26)27 Φεβρουαρίου 1953 Β. Διατάγματος δι' οὗ συνεχωνεύθησαν αἱ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» καὶ «ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α.Ε.» ἀνώνυμοι Τραπεζιτικαὶ ἑταιρίαι, τὸ προσωπικὸν τῶν ὁποίων, κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. 2292)54, ἐνετάγη εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐναγομένης καὶ ἀνήκει εἰς τὴν δύναμιν ἡμῶν. Ἐν συνεχείᾳ καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2510)53, καθ' ὃ «τὰ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς συσταθείσης νέας Τραπέζης, οἱ ὅροι ἐργασίας ἐν γένει, τὰ τῆς διαβαθμίσεως, ἐντάξεως, προαγωγῶν, ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως, λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν διάρθρωσιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς ρυθμίζονται ἐξ ὑπαρχῆς δι' ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης ταύτης, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ κυρουμένου διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου», ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 17)26 Σεπτεμβρίου 1953 Β. Δ)γμα «περὶ κυρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ε-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.)

Εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΟΛΙΣΘΗΜΑ

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰ «λεφτὰ τῆς Τραπέζης»

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΗ;

Εἰς τὴν 4ην Σελίδα

Ἡ γνώμη μας

ΟΙ ΠΑΙΔΕΣ ΕΝ ΚΑΜΙΝΩ

Τοὺς παῖδας ἐν καμίνῳ ἐνθυμίζουν «καθ' ἑκάστην οἱ συνάδελφοι ποὺ ἐργάζονται εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν Συναλλαγῶν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος.

Καὶ διὰ μὲν τοὺς τρεῖς παῖδας ἐμερίμνησεν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν, ἔστω καὶ διὰ τὴν μίαν καὶ μόνην ἡμέραν τοῦ βασανισμοῦ των.

Διὰ τοὺς συναδέλφους ποὺ ἐργάζονται καθημερινῶς εἰς τὴν κάμινον καὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ παρέχουν τὴν ἐργασίαν των μὲ τὸ χαμόγελο εἰς τὰ χείλη καὶ τὴν εὐθύνην τῆς συναλλαγῆς, δὲν ὑπάρχει ἄραγε τρόπος ἀνακουφίσεως;

Αἱ προαγωγαί

Η ΤΑΚΤΙΚΗ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ θέμα τῶν προαγωγῶν παραμένει ἀνεξήγητος. Εἰλικρινῶς δὲν δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν ποῖον τὸ ὄφελος ἐκ τῆς σημειουμένης καθυστερήσεως, ἐνῶ εἶναι γνωσταὶ αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τοῦ σάλου, ὁ ὁποῖος ἀδικαιολόγητα προκαλεῖται. Ἂς ἀρχίσουν λοιπὸν ἀμέσως αἱ προαγωγαὶ διὰ νὰ κοπάσῃ ὁ σάλος καὶ νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν ἐργασίαν των οἱ συνάδελφοι.

Μὲ ἀντικειμενικὰ κριτήρια

Η ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ σημασία τῆς ἐπικρατήσεως αὐστηρῶς ἀντικειμενικῶν κριτηρίων κατὰ τὰς προαγωγὰς εἶναι αὐτονόητος. Ὅταν δὲν προωθοῦνται οἱ ἀποδεδειγμένως ἀξιώτεροι καὶ εἰς τὴν κρίσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν συμβουλίων ὑπεισέρχονται παράγοντες ξένοι πρὸς τὴν ὑπηρεσιακὴν ἱκανότητα καὶ ἀπόδοσιν τῶν κρινομένων, τότε δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναμένωμεν ζῆλον καὶ ἠὐξημένην ἀπόδοσιν. Εὐχόμεθα νὰ μὴ παρουσιασθοῦν κατὰ τὰς προαγωγὰς περιπτώσεις παραγκωνισμοῦ συναδέλφων ἐν ὀνόματι οἱασδήποτε σκοπιμότητος καὶ σημειοῦμεν ἐγκαίρως τὴν ἀντίθεσίν μας πρὸς τὴν τακτικὴν τοῦ παραγκωνισμοῦ. Ἡ «Τραπεζιτικὴ» θὰ καταγγείλῃ πᾶσαν ἐνέργειαν εἰς βάρος συναδέλ-

Ἀνακοίνωσις τῶν τεσσάρων Συλλόγων Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε.

Ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν τεσσάρων Συλλόγων Προσωπικοῦ Ε.Τ.Ε. ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις:

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Πρὸς ἐνημέρωσίν σας γνωρίζομεν τὰ κάτωθι:

Α΄. Προσφυγὴ τῶν Συλλόγων μας εἰς τὴν Διαιτησίαν διὰ τὸ ἐπίδομα βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α΄. καὶ Ταμίου Α΄. καὶ ἄνω καὶ διὰ τὸ ἐπίδομα πολυετίας ἐκ 5% ἅμα τῇ συμπληρώσει πενταετοῦς ὑπηρεσίας.

Μετὰ μακρὰν προδικασίαν, πρὸς παραπομπὴν τῆς διενέξεως, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὡς ἄνω δύο θεμάτων, εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Διοικητικὸν Δικαστήριον Ἀθηνῶν, ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου τὴν 23.5.1972 ἡ συζήτησις τῆς σχετικῆς προσφυγῆς μας καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπεβλήθη τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὑπόμνημα τῶν Συλλόγων μας. Ἀπομένει ἡ διὰ τὰ ἀνωτέρω θέματα ἔκδοσις Ἀποφάσεως ὡς εἴρηται Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου.

Β΄. Καταγγελία τῆς ἀπὸ 25.5.1970 Συλλογικῆς Συμβάσεως Ἐργασίας Προσωπικοῦ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ληξάσης τῆς διετίας, κατηγγέλθη ὑπὸ τῶν Συλλόγων μας τὴν 26.5.1972 ἡ ὡς ἄνω Σ.Σ.Ε. Ἡ σχετικὴ διὰ Δικαστικοῦ Κλητῆρος ἐπίδοσις τῆς καταγγελίας ἐπραγματοποιήθη τὴν 27.5.1972.

Διὰ τῆς γενομένης καταγγελίας ζητεῖται αὔξησις τῶν βασικῶν μισθῶν, οἵτινες καθωρίσθησαν διὰ τῆς καταγγελθείσης Σ.Σ.Ε., κατὰ ποσοστὸν 20% καὶ χορήγησις ταυτοχρόνως μὲ τὴν προαγωγὴν καὶ μέρους ἐκ τοῦ συνολικοῦ ποσοστοῦ προσαυξήσεων, ὡς τοῦτο καθορίζεται εἰς τὴν Σ.Σ.Ε. Προσωπικοῦ Τραπέζης Ἑλλάδος, τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 302)4.5.1970, τεῦχος δεύτερον, φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν ἡ Τράπεζα δὲν προέλθη εἰς διαπραγματεύσεις ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας (μιᾶς ἑβδομάδος), τότε θὰ ἀκολουθηθῇ ἡ διαδικασία τῆς παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφανθῇ διὰ σχετικῆς ἀποφάσεώς του.

Γ΄. Μὴ συμετοχὴ τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Συλλόγων μας εἰς τὰς συνεδριάσεις κλπ. τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1955 ἱδρύσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, ἀνῆκον εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν τῶν Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ τῶν Μεγάλων Τραπεζῶν.

Τὸ Προσωπικὸν τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν ἀνῆκεν εἰς ἄλλην — ἰδιαιτέραν Ὁμοσπονδίαν.

Τὸ 1955 ἱδρύθη δι' ὅλους τοὺς Τραπεζοϋπαλληλικοὺς Συλλόγους καὶ τὸ Προσωπικὸν ὅλων ἀδιακρίτως τῶν Τραπεζῶν ἡ Ὁμοσπονδία Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς ἀριθμὸν δὲν στερεῖ τοῦ Προσωπικοῦ ἀθροιστικῶς τῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς, οὔτε τοῦ Προσωπικοῦ ἀθροιστικῶς πασῶν τῶν λοιπῶν ἑτέρων Τραπεζῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὅπως καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἀγροτικὴ ἀποτελοῦν τὴν ὁμάδα τῶν χαρακτηριζομένων ὡς Τραπεζῶν ἐλεγχομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἐνῷ αἱ διάφοροι ἕτεραι Τράπεζαι ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἰδιωτικῶν Τραπεζῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἀποτελεῖ κολοσσὸν Πιστωτικοῦ Ἱδρύματος ἐκτὸς πάσης συγκρίσεως μὲ ὁποιαδήποτε ἀδιακρίτως ἄλλην Τρέπεζαν.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποτελεῖ τὸ 1)3 τῆς ὅλης δυνάμεως τῶν ὑπὸ τὴν στέγην τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζικῶν Ὑπαλλήλων, οἱ δὲ Σύλλογοί του τὸ 1)3 τῶν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἀνηκόντων Συλλόγων.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ οἱ Σύλλογοί του προσέφεραν πάντοτε τὰ πάντα εἰς τὴν Ὁμοσπονδίαν καὶ οὐδέποτε ἐζήτησαν, ἔστω καὶ τὸ παραμικρόν, ἀπὸ αὐτὴν καὶ οὐδέποτε τὴν ἀπησχόλησαν μὲ περισπασμοὺς ἢ ὅ,τι δήποτε ἄλλο.

Κατὰ παραγνώρισιν καὶ πλήρη περιφρόνησιν τῶν ἀνωτέρω, ἐν ὄψει δὲ τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος τῶν αὐξήσεων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας, ἄνευ γνώσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου, προσέφυγεν εἰς τὴν τριμερῆ Ἐπιτροπὴν Συνεργασίας καὶ ἔθεσε ζήτημα ἑνιαίου μισθολογίου διὰ τὸ Προσωπικὸν τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, διαχωρίσας ἐμπορικὰς ἐργασίας καὶ δημιουργήσας οὕτω διάσπασιν εἰς τὴν συνοχὴν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἐπροχώρησαν εἰς τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 30.3.1972 καταγγελίας ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν σχετικῶν Σ.Σ.Ε. καὶ ἀποφάσεως Διαιτησίας ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τῶν αὐξήσεων, ἄνευ καλύψεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ Σ.Σ.Ε. τοῦ ὁποίου ἔληγε τὴν 25.5.1972 καὶ ἦτο νόμῳ ἀνέφικτος ἡ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καταγγελία της.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς μὴ βάσει τοῦ νόμου νομιμοποιήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ὑπ' αὐτῆς γενομένην ὡς εἴρηται καταγγελίαν, πλὴν καθ' ὅσον αὐτὴ ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 30)1970 Ἀπόφασιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Α. καὶ μόνον, ἡ κατὰ τὰ ἄνω καταγγελία τῆς 30.3.1972 ἐπανελήφθη ἐκ νέου τὴν 15.5.1972 ὡς πρὸς τὰς Τραπέζας Ἑλλάδος, Ἀγροτικήν, Ἐθνικὴν Κτηματικὴν καὶ Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως, διότι κατὰ τὴν πρώτην καταγγελίαν (τῆς 30.3.1972) δὲν εἶχεν λήξει ἡ διετία ἰσχύος τῶν διὰ τὸ Προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν Σ.Σ.Ε.

Ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω οἱ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας εἶχον διαμαρτυρηθῆ διότι ἀγνοοῦνται καὶ περιφρονοῦνται τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τῶν Συλλόγων μας καὶ εἶχον ζητήσει τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν διασπαστικῶν ἐνεργειῶν καὶ τοποθετήσεων καὶ εἰσηγήθη τὸν τρόπον νομίμου καλύψεως τῆς ἀκολουθητέας διαδικασίας διὰ τὸ θέμα τῶν αὐξήσεων, πλὴν ἐπὶ ματαίῳ, διότι ὅλαι αἱ προσπάθειαί των προσέκρουσαν εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐμμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας πρὸς ἣν συνετάσσετο ἡ πλειοψηφία τοῦ Ε.Σ.

Τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἔζησαν ἐντόνως οἱ Ἐκπρόσωποι τῶν Συλλόγων μας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Ε.Σ. τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς 28.3.1972 ἐξ ἧς καὶ ἀπεχώρησαν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας.

Παρὰ ταῦτα, ἐκ θεμάτων περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ἀπὸ 5.5.1972 προσκλήσεως διὰ συνεδρίασιν τοῦ Ε.Σ. τὴν πρωΐαν τῆς 10.5.1972, κατεδεικνύετο ἡ ἄνευ ἀμφιβολιῶν συνέχισις τῶν συμφερόντων τῶν μελῶν τῶν Συλλόγων μας.

Μὴ ὑπάρχοντος καὶ ἀπομένοντος πλέον ἄλλου τρόπου πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐκρίθη ἀναγκαῖον ὅπως οἱ Σύλλογοί μας παύσουν ἐφεξῆς νὰ παρέχουν διὰ τῆς παρουσίας των κάλυψιν τῶν κατὰ τὰ προεκτεθέντα λαμβανομένων ἀποφάσεων τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ γνώμη μας

φου ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἀδικηθῆ κατὰ τὰς προαγωγάς.

Αἱ μεταθέσεις συναδέλφων

ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ εἰς ἐπιβολὴν ποινῆς ἡ παρέλκυσις τῆς ἐκτελέσεως ἐγκριθείσης μεταθέσεως συναδέλφου, ὁ ὁποῖος ἀναμένει καθ' ἑκάστην τὴν ἐντολὴν τῆς μετακινήσεώς του. Εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μας, φρονιμώτερον, νὰ ἀπορρίπτωνται αἱ αἰτήσεις μεταθέσεως, ὅταν, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀποφάσεως πρόκειται νὰ παραμείνη ἀνεκτέλεστος. Εἶναι ἐπιβεβλημένον ἐπίσης διὰ τὸ κῦρος τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀμέσως αἱ ἀποφασισθεῖσαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι εἰσέτι ἀποφάσεις μεταθέσεως συναδέλφων.

...Ἐνδιαφέρον καὶ ἐνδιαφέρον

ΑΝΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΟΝ παραμένει εἰσέτι τὸ αἴτημα τῆς παροχῆς εἰδικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς συναδέλφους τῶν ὑποκαταστημάτων τουριστικῶν περιοχῶν παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Καμπέρου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου μας, ὅτι θὰ ἱκανοποιηθῇ ἀμέσως. Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ διοικήσεις ἄλλων Τραπεζῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ αἴτημα ὑπεβλήθη βραδύτερον ἔσπευσαν νὰ τὸ ἱκανοποιήσουν. Μία ἀκόμη ἀπόδειξις τοῦ... ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος.

Χρειάζονται σχόλια;

ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ μεγάλου καταστήματος κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐργασίας των εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν διαφόρων στοιχείων εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ καταστήματος. Ἐκεῖ λοιπὸν ἀντιμετωπίζουν τὴν παρουσίαν κατσαρίδων καὶ ἄλλων βρωμερῶν ἐντόμων καὶ ποντικῶν τὰ ὁποῖα περιφέρονται εἰς τοὺς διαδρόμους καὶ τοὺς φακέλλους ποὺ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ χρησιμοποιήσουν οἱ ὑπάλληλοι. Χρειάζονται σχόλια;

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ

Τοῦ Δρος ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΟΥΣΗ
Ὑφηγητοῦ Πολιτικῆς Οἰκονομίας
τ. Διευθυντοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ ἀπόδοσις ὅμως τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἐπηρεάζεται ἐπίσης εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις τῶν ἠσφαλισμένων εἰς βάρος της. Οἱ κίνδυνοι τῶν καταχρήσεων εἶναι πάντοτε μεγάλοι εἰς τοὺς μαμουθοργανισμούς, τῶν ὁποίων τὰ ὄργανα ἀδυνατοῦν νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν ἀποτελεσματικὰ τοὺς ἠσφαλισμένους, ὅπως συμβαίνει τοῦτο εἰς τὸν κλάδον ἀτυχήματος καὶ τὸν κλάδον ἀσθενείας.

Ἀντιθέτως εἰς τοὺς μικροὺς ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς δρᾷ τὸ αἴσθημα τῆς ταυτότητος τῆς ὁμάδος καὶ ὁ ἀμοιβαῖος ἔλεγχος τῶν ἠσφαλισμένων, γνωστῶν ἀναμεταξύ των, προλαμβάνει πολλὰς καταχρήσεις. Διὰ τοῦτο ἐνδείκνυται ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωσις, ἰδίᾳ τοῦ κλάδου ἀσθενείας.

10. Διὰ τὸ μεγάλο πρόβλημα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ζητήματος ἀσθενείας τοῦ πληθυσμοῦ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ καλοπίστως ὅτι τὸ παρ' ἡμῖν πρόβλημα ἔχει ἤδη ἀντιμετωπισθῆ εἰς τὴν διεθνῆ πρακτικὴν καὶ ἀπομένει ἡμεῖς νὰ προτιμήσωμεν τὴν λύσιν, ἥτις προσήκει καὶ ρποσιδιάζει εἰμ τὸ καθόλου κοινωνικοοικονομικὸν περιβάλλον τῆς χώρας μας, ὥστε ἡ μεταρρύθμισις νὰ ἔχῃ μόνον εὐεργετικὰς πολιτικάς, οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνεπείας διὰ τὸ Κράτος. Τὸ Κράτος μὲ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ, ἔστω κατ' ἐλευθέραν πρωτοβουλίαν, δημιουργηθέντας ὀργανισμοὺς κοινωνικῆς πολιτικῆς, μέσῳ τῶν ὁποίων οἱ ἐργαζόμενοι ἀποκτοῦν τὴν βεβαιότητα, ὅτι θὰ δυνηθοῦν ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς ἀντιξοότητας τῆς ζωῆς, περιέρχεται ἐν συνεχείᾳ εἰς κατάστασιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ παύει πλέον νὰ εἶναι ἐλεύθερον, ἔχει αὐτοδεσμευθῆ. Ὁ GOETHE εἶπε: «Εἴμεθα ἐλεύθεροι νὰ κάμωμεν τὸ πρῶτον βῆμα, εἰς τὸ δεύτερον ὅμως βῆμα εἴμεθα σκλάβοι». Δηλαδὴ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀναγκαιότης συνυπάρχουν εἰς τὴν ζωήν.

Ὅσον βαθύτερα κατανοήσει ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς τὸ νόημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀναγκαιότητος τῆς ζωῆς, τόσον πρακτικώτερος θὰ εἶναι καὶ ὁ χειρισμὸς τοῦ ὅλου θέματος.

11. Τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀπέδειξεν ἀκόρεστον ἐπιθυμίαν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐξουσίας καὶ δυνάμεως. Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐπιθυμιῶν πολλῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων καὶ ἱκανοτήτων διὰ τὴν εὐτυχῆ ἐπίλυσιν κοινωνικῶν ζητημάτων ὑπάρχει συχνὰ βαθὺ χάσμα! Βεβαίως ἐνῷ ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι, οἵτινες ἔχουν γνήσια καὶ ἔντιμα κοινωνικὰ ἐνδιαφέροντα καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν λύσιν τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, ἐκ τούτων εὐάριθμοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ θέμα τῆς ὅλης οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως (καθεστῶτος), ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ μόνον δύναται νὰ κατανοηθῇ τὸ κοινωνικὸν ζήτημα καθ' ὅλας τὰς μορφάς του. Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ συμπτωματικοῦ χαρακτῆρος ρυθμίσεις δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπιλύσουν ἱκανοποιητικῶς τὸ κοινωνικὸν ζήτημα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων θεμάτων τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς τὸ δυσκολώτερον εἶναι τὸ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, μάλιστα ἡ πλήρης ἀντιμετώπισίς της εἶναι ἀδύνατος.

12. Ἐξ ἑτέρου ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοί, οἵτινες ἐπέτυχαν εἰδικοὺς ὅρους χρηματοδοτήσεως παρὰ τοῦ ἐργοδότου τῶν ἠσφαλισμένων. Πρόκειται συγκεκριμένως διὰ τὰ τραπεζιτικὰ καί τινα ἄλλα εὐάριθμα Ταμεῖα.

Βεβαίως, δὲν ἐνδείκνυται ἀπὸ κοινωνικοπολιτικῆς ἀπόψεως ἡ ἐπέμβασις τοῦ κράτους ἐπὶ τῷ τέλει χειροτερεύσεως τῆς θέσεως τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν συνταξιούχων καὶ ἐξυπηρετήσεως τῆς θέσεως τοῦ ἐργοδότου. Ἡ ἰδιόρρυθμος χρηματοδότησις τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἂς θεωρηθῇ ὡς συμμετοχὴ τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως. Σχετικῶς δὲν ὑπάρχει ἀπαγορευτικὴ διάταξις νόμου, οὔτε τοῦτο ἀντίκειται εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη. Ἀνθρώπινον εἶναι ὅτι ὅλοι οἱ ἠσφαλισμένοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ προτιμήσουν τὰ κοινωνικοπολιτικὰ εὔκρατα κλίματα. Οἱ ἠσφαλισμένοι αἰσθάνονται πολὺ πλέον ἀσφαλεῖς τώρα, ποὺ διευθύνουν τὰ ἐλλειμματικὰ των ταμεῖα καὶ εἶναι ὀλιγώτερον πρόθυμοι σήμερον νὰ ἐπωμισθοῦν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ὅλων τῶν καταπιεζομένων καὶ παρηγκωνισμένων ἠσφαλισμένων.

Βεβαίως εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀνισότητα ἀντιδρᾷ αὐτομάτως κάθε συγχρονισμένος ἄνθρωπος, ἀλλὰ τὸ συγκεκριμένον θέμα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δὲν πρέπει νὰ μᾶς παραναι νὰ ὑπάρχῃ παρ' ἡμῖν σαφὴς συνείδησις, ὅτι ἡ ἀρίστη κοινωνικὴ πολιτικὴ δὲν δύναται ν' ἀγάγῃ εἰς ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἡ παραγωγικότης τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας εἶναι μικρά.

Καθ' ἡμᾶς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν πρέπει νὰ χειρισθῇ τὸ ὅλον θέμα μετὰ λόγου καὶ γνώσεως, διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν ἀδικαιολόγητοι ἀναστατώσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἀνθρώπων, οἵτινες εἶναι καὶ οἱ οἰκονομικῶς ἀσθενέστεροι ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ μείνῃ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν κυρίαν προσπάθειαν ἀπὸ τὰς βιαίας ἀντιδράσεις των.

IV. ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

13. Νομίζομεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὀφείλει νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ κατά τινας σχέσεις οὐσιώδη βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως υἱοθετοῦν κατά τινα τρόπον τὰς κάτωθι προτάσεις:

Α. ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

α) Θέσπισις κοινωνικοῦ πόρου.

Ἐξ ὅσων ἐξετέθησαν ἀνωτέρω (11, παράγρ. 3), ἐδῶ εἶναι τὸ πρόβλημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Τὸ κράτος ὀφείλει ν' ἀντιμετωπίσῃ μὲ σοβαρότητα τὸ θέμα τῆς οἰκονομικῆς του συμμετοχῆς διὰ τῆς θεσπίσεως ἑνὸς κοινωνικοῦ πόρου, τὰ ἔσοδα τοῦ ὁποίου θὰ προορίζωνται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν οὐσιώδη βελτίωσιν τοῦ κλάδου συντάξεων.

Βεβαίως δὲν διαφεύγει τῆς προσοχῆς μας τὸ θέμα τῆς ἐπιβαρύνσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τοῦ ἐπηρεασμοῦ τῇ ἀνταγωνιστικῆς ἱκανότητος τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων. Ἀλλὰ καὶ ἡ αὔξησις τῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἔχει τὰς ἰδίας ἐπιπτώσεις.

Ἡ ἄποψις αὐτὴ εἶναι ἄλλωστε σύμφωνος πρὸς τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τοῦ κράτους πολιτικήν, ἥτις διὰ λόγους οἰκονομικῆς πολιτικῆς περιορίζει τὴν ἐργοδοτικὴν εἰσφορὰν ἐπὶ προδήλῳ ζημίᾳ τῶν ἐσόδων τοῦ Ι.Κ.Α. (ἴδε σχετικῶς Ν. 2861)54, Ν. 3213)55, Ν. 2861)54, Ν. 4504)66 κλπ.).

Ἡ οἰκονομικὴ ἐξυγίανσις καὶ τόνωσις τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπιβάλλεται ἐπίσης καὶ ἀπὸ λόγους μακροοικονομικῆς ἀσφαλιστικῆς πολιτικῆς, διὰ νὰ καταστῇ τοῦτο ἰσχυρὸς πόλος ἕλξεως διὰ τοὺς συνταξιούχους καὶ τοὺς ἠσφαλισμένους τῶν οἰκονομικῶς ἀνεπαρκῶν ταμείων. Ἐφ' ὅσον τὸ Ι.Κ.Α. ὑστερεῖ ἐν σχέσει πρὸς τὴν κλαδικὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ θμέα τῶν παροχῶν, νομίζομεν ὅτι οἱαδήποτε προσπάθεια συγχωνεύσεως τῶν κλαδικῶν ταμείων στερεῖται διαφέροντος διὰ τοὺς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχει ἠθικὸν ἔρεισμα, διότι τοῦτο θὰ ἐπεδίωκε τὴν ἰσοπέδωσιν πρὸς τὸ χειρότερον, τὸ ὁποῖον ἀντίκειται εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κοινωνικῆς πολιτικῆς. Ἄνευ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, ἡ προσπάθεια τῆς συγχωνεύσεως γεννᾷ τὴν εὔλογον ὑπόνοιαν ὅτι αὕτη ἐπιδιώκεται πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ ΙΚΑ.

β) Περιφρούρησις τῶν ἐσόδων τοῦ Ι.Κ.Α.

14. Εἰς τὸ παρελθὸν πολλὰ πλαδικὰ ταμεῖα συνεχωνεύθησαν συνεπείᾳ οἰκονομικῆς ἀνεπαρκείας εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦθ' ὅπερ, ἦτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι σημαντικὴ ἐπιβάρυνσις τούτου. τόσον πρὸς πτριορισμὸν τῶν εἰς βάρος τοῦ ΙΚΑ ἐνδεχομένων καταχρήσεων, ὅσον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἠσφαλισμένων.

δ) Ἀσφάλισις Ἰδιωτικῶν Ὑπαλλήλων.

16. Εἰς τὸ Ἵδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἔχουν ἀσφαλισθῆ καὶ οἱ πάσης φύσεως ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἔχει σημαντικῶς αὐξηθῆ. Οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἀσχέτως πρὸς τὸ εἰσόδημά των, τὸ ὁποῖον εἰς τοὺς κατωτέρους ὑπαλλήλους δὲν διαφέρει ἴσως σημαντικὰ ἀπὸ τὸ εἰσόδημα τῶν τεχνιτῶν ἐργατῶν, κοινωνιολογικῶς καὶ οἰκονομικῶς ἀποτελοῦν διακεκριμένην κοινωνικὴν τάξιν. Ἑπομένως θὰ ἦτο ὀρθό- ταχειρίσεως οἰκείας καὶ ἀναλόγου τερον νὰ τύχωσιν ἀσφαλιστικῆς με- πρὸς τὴν κοινωνική των τάξιν. Βασικῶς ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ ΙΚΑ μολονότι οἱ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν Δυτ. Γερμανίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ ἔχουν ἴδιον ἀσφαλιστικὸν φορέα.

ε) Καθορισμὸς Κατωτάτης Συντάξεως.

17. Αἱ παρεχόμεναι κατώτεραι συντάξεις πολλῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ Ι.Κ.Α., δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν μίαν στοιχειώδη ζωήν, ἀλλ' εἶναι ἴσως ἐπαρκεῖς, ἁπλῶς διὰ νὰ μὴ πεθάνῃ ὁ συνταξιοῦχος.

Λόγοι κοινωνικῆς σκοπιμότητος ἐπέβαλον εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως οἱ ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ χορηγήσουν παροχὰς (ἐλάχιστα ὅρια) μὲ ἠλαττωμένας ἀσφαλιστικὰς προϋποθέσεις. Ἐπίσης οἱ βάσει ἀσφαλιστικῶν προϋποθέστων παρεχόμεναι σήμερον κατώταται συντάξεις, προδήλως τῶν κατωτέρων μισθολογικῶν κλάσεων μὲ βραχὺν χρόνον συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν, δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς. Διὰ τοῦτο πολλαὶ ἀσφαλιστικαὶ νομοθεσίαι προβλέπουν κρατικὴν ἐπιχορήγησιν. Εἰς ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν ὅθεν τῆς ὀφειλομένης κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης τὸ κράτος ὀφείλει νὰ ὁρίζῃ ἑκάστοτε ἕνα συγχρονισμένον κατώτατον ὅριον συντάξεως, μὲ τὸ ὁποῖον νὰ καλύπτωνται αἱ στοιχειώδεις ἀνάγκαι τῶν συνταξιούχων.

Εἰς τὴν πρακτικὴν ὑπάρχουν συστήματα συμμετοχῆς τοῦ κράτους διὰ τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεως καὶ ἂς ἀναζητηθῇ ὁ καλύτερος τρόπος τῆς αὐξήσεως, ὥστε αὐτὴ νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη τῶν τυχὸν μειονεκτημάτων τῆς ἀνισότητος ἢ τῆς μὴ σκοπιμότητος.

Ὁ προσδιορισμὸς τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου συντάξεως εἶναι ἴσως δίκαιον καὶ κοινωνικῶς σκόπιμον νὰ συνδυασθῇ μὲ τὸν καθορισμὸν καὶ ἀνωτάτου ὁρίου συντάξεως, διότι αἱ μεγάλαι συντάξεις ὑπάρχουν εἰς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς, τῶν ὁποίων οἱ ἠσφαλισμένοι δὲν συνεισφέρουν ἀναλόγως.

Β΄. ΚΛΑΔΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ

18. Ἡ περαιτέρω τελικὴ πορεία τῶν αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἔχει ἐν μέρει ἐκ τῶν πραγμάτων σαφῶς προδιαγραφῆ. Ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ ἀτυχήσαντες ἐκ διαφόρων λόγων ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοὶ συνεχωνεύθησαν εἰς τὸ Ι.Κ.Α. (καὶ μέχρι σήμερον ἔχουν συγχωνευθῆ περὶ τὰ 25 κλαδικὰ ταμεῖα) τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ κατ' ἀναπόφευκτον νομοτέλειαν, καὶ διὰ τὸ πλεῖστον τῶν ἐν λειτουργίᾳ σήμερον αὐτοτελῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, ὧν ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις δὲν παρουσιάζει ἱκανοποιητικὰ στοιχεῖα.

Ἡ συγχώνευσις πολλῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν εἰς ἕνα φορέα, ἰδίᾳ ἀναφορικῶς πρὸς τὸν κλάδον συντάξεων, ὅστις δὲν ἀντιμετωπίζει θέμα καταχρήσεων εἶναι λίαν σκόπιμος. Δὲν νομίζομεν ὅμως ὅτι ἐνδείκνυται ἀπὸ κοινωνικοπολιτικῆς πλευρᾶς ἡ ἐπίσπευσις τῆς συγχωνεύσεως διὰ τῆς ἀναγκαστικῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὸ ΙΚΑ. Ἐφ' ὅσον τὸ κράτος θὰ ἐπιδείξῃ τελικῶς τὸ ὀφειλόμενον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ (ὥστε τοῦτο νὰ καταστῇ πόλος ἕλξεως διὰ τὰ οἰκονομικῶς ἀσθενῆ ταμεῖα) ἡ μοῖρα τῶν αὐτοτελῶν ὀργανισμῶν εἶναι πρόδηλος.

Ἐσημειώθη καὶ ἀνωτέρω, ὅτι ὑπάρχουν καί τινες ἀσφαλιστικοὶ ὀργανισμοί, οἵτινες ἐπέτυχον, ὅπως ὁ ἐργοδότης χρηματοδοτῇ ἢ ἐπιδοτῇ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον τὴν ἐλλειμματικὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ των, ὅστις ἔχει παροχὰς ἐν γένει ηὐξημένας. Νομίζομεν θετικῶς, ὅτι τὸ κράτος δὲν ἔχει λόγον νὰ καταργήσῃ τὸ τυχὸν ὑφιστάμενον εὔκρατον κοινωνικὸν κλίμα τῶν ἀσφαλιστικῶν τούτων ὀργανισμῶν. Τὰ τυχὸν περὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἐπιχειρήματα ἀτόπως προβάλλονται, διότι ἡ μὲν ἐξίσωσις θὰ γίνῃ πρὸς τὰ κατώτερα, ἡ δὲ κοινωνία καὶ ἡ οἰκονομία κατ' οὐδὲν θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τοῦ περιορισμοῦ ἢ τῆς καταργήσεως τῆς εἰσφορᾶς τοῦ ἐργοδότου.

19. Ἀναφορικῶς πρὸς τοὺς κλαδικοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς, θὰ ἔδει νὰ ἐξαρθῇ μεταξὺ τῶν ἄλλων προβλημάτων των, τὸ θέμα τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων των. Ἕκαστος ὀργανισμὸς ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων του καὶ ἀντιστοίχως ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ ὑποστῇ τὸν ἔλεγχον ἀπὸ κάθε ἀσφαλιστικὸν φορέα, τοῦ ὁποίου ἠσφαλισμένοι ἀπασχολοῦνται εἰς τὸν ἐργοδότην. Σημειωθήτω, ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις ἐργοδοτῶν ἀπασχολούντων προσωπικὸν ἠσφαλισμένον εἰς πλείονας ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς καὶ ἑπομένως ὁ ἐργοδότης θὰ ὑποστῇ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον ἀπὸ ἰσαρίθμους ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς. Τὸ σύστημα ὅμως τοῦτο εἶναι ἀντιοικονομικὸν καὶ ἐν γένει ἐπιβαρυντικὸν δι' ἀμφοτέρους. Πρὸς ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τοῦ θέματος τούτου, ἴσως νὰ ἦτο ἐνδεδειγμένον νὰ μελετηθῇ ἡ σύστασις κοινῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἁρμοδίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτων εἰς τοὺς οἰκείους ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμούς.

Γ΄. ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

20. Ἔχομεν ἀνωτέρω σημειώσει (παράγρ. 3) ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου συνιστᾷ ἕνα οὐσιῶδες τμῆμα τοῦ λεγομένου ἀσφαλιστικοῦ προβλήματος. Προδήλως δὲν πρόκειται πτρὶ ἀσφαλίσεως ἐν τῇ τεχνικῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου τούτου, ἀλλὰ περὶ διανομῆς ἐπιδομάτων ἐν τῇ ἀσκήσει γενικωτέρας εἰσοδηματικῆς πολιτικῆς τοῦ κράτους.

Νομίζομτν, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ ὁθενδήποτε ἐνδιασμός, περὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς σκοπιμότητος τῆς αὐξήσεως τῶν καταβαλλομένων εἰς τοὺς ἀγρότας συντάξεων.

Ἡ μεταφορὰ ἀγοραστικῆς δυνάμεως ἐκ τῆς ἀστικῆς οἰκονομίας πρὸς τοὺ ἀγρότας μας θ' ἀποβῇ ἐπ' ὠφελτίᾳ καὶ τῆς βιομηχανίας μας, τῆς ὁποίας τὰ προϊόντα θ' ἀποκτήσουν μεγάλην καὶ ἀξιόλογον ἐσωτερικὴν ἀγοράν.

Σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόδειξιν προσθέτων νόμων, διὰ τὴν ἀξιόλογον αὔξησιν τῶν γεωργικῶν συντάξεων, τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ἐὰν νομίζῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ΟΓΑ ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἂς ἀναζητήσῃ ὁπουδήποτε προσθέτους πόρους.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΑΜΟΙ

—Ὁ συν. Χρ. Χατζηστέλιος, διευθυντὴς Καταστήματος Παραλίας Διστόμου, μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλόγου μας (Ἔφορς Ἐπαρχιῶν) καὶ ἡ δὶς Ρένα Βερρῆ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΔΩΡΕΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ Τ.Υ.Π.Ε.Τ.

— Βασίλειος Κορνηλάκης, εἰς μνήμην ἀποβιωσάσης μητρός του, δρχ. 1.000.

—Συνάδελφοι τῆς ὑπηρεσίας Μηχανικῶν Μέσων, εἰς μνήμην ἀποβιωσάσης μητρὸς τοῦ συν. Χρ. Μαλιβίτση δρχ. 500.

—Συνάδελφοι Β΄ ὑποδιευθύνσεως Γενικοῦ Λογιστηρίου ΕΤΕ εἰς μνήμην ἀποβιωσάσης μητρὸς συν. Βασ. Σπανοπούλου δρχ. 1.085.

—Συνάδελφοι τμήματος Πληροφοριῶν εἰς μνήμην ἀποβιωσάσης μητρὸς συν. Διον. Εὐσταθοπούλου δρχ. 1.400.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω ὁλοψύχως τοὺς Διευθυντὰς τοῦ ὑγείας Μέλαθρον Νοσοκομείου ΕΤΕ κ.κ. Ντόμπλερ Ἀντ. καὶ Σταυρόπουλον Ἐμμ., καθὼς καὶ ἅπαν τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ νοσηλευτικὸν Προσωπικὸν διὰ τὰς ἀόκνους ἐπιστημονικὰς καὶ ἀνθρωπιστικὰς ὑπηρεσίας των ἂς κατέβαλον εἰς ἐμέ, κααὰ ἀπεθεραπεύθην πλήρως.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΥΣΕΑΚΗΣ
ΠΕΙΡ. Α΄ 190

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΥΠΟΚΑΤ)ΜΑΤΑ

Διὰ πράξεων τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐτοποθετήθησαν:

—Ὁ κ. Γεώργιος Γιαγκάκης, Λογιστὴς Β΄ τάξεως, παρὰ τῇ Διευθύνσει Βιομηχανικῶν Χορηγήσεων, ὡς Προϊστάμενος τῆς ἀνωτέρω Ὑπηρεσίας.

—Ἡ Κα Πηνελόπη Γ. Κατσαδήμα, Λογιστὴς Α΄ τάξεως, παρὰ τῇ Διευθύνσει Ὀργανώσεως, ὡς Προϊσταμένη τῆς ἀνωτέρω Ὑπηρεσίας.

—Ὁ κ. Ἀριστομένης Θεοδωρόπουλος, Τμηματάρχης Β΄ τάξεως, Ἐπιθεωρητής, εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν καὶ Ἐργασιῶν Ἐξ)κοῦ, ὡς Ὑποδιευθυντής.

—Ὁ κ. Γεώργιος Νικολόπουλος, Τμηματάρχης Β΄, Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Λεβαδείας, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ναυπάκτου, ὡς Διευθυντής, ἀντὶ τοῦ κ. Θεοδώρου Τσώνα, Τμηματάρχου Β΄, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Σπάρτης, ὡς Διευθυντοῦ, ἀντὶ τοῦ κ. Γεωργίου Ριζοπούλου, Τμηματάρχου Β΄, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἄργους, ὡς Διευθυντοῦ, ἀντὶ τοῦ κ. Παναγιώτου Πατεράκη, Ὑποτμηματάρχου, ἀπαλλασσομένου τῶν καθηκόντων του λόγῳ ἀσθενείας καὶ τιθεμένου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως Προσωπικοῦ πρὸς τοποθέτησιν.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Χριστόπουλος, Λογιστὴς Α΄ τάξεως, παρὰ τῇ Διευθύνσει Βιομηχανικῶν Χορηγήσεων εἰς τὴν αὐτὴν Διεύθυνσιν ὡς Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Χορηγήσεων Βιομηχανικῶν Εἰδῶν Διατροφῆς καὶ Καπνοῦ.

—Ὁ κ. Νικόλαος Ξουραφᾶς Ὑποτμηματάρχης παρὰ τῇ Διευθύνσει Προσωπικοῦ (Διάθεσις) εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Ἀμαρουσίου, προσωρινῶς ὡς Διευθυντής.

—Ὁ κ. Σωκράτης Παπαδόπουλος Τμηματάρχης Β΄ τάξεως, Προϊστάμενος τῆς, παρὰ τῇ Διευθύνσει Ναυτιλιακῶν Ἐργασιῶν καὶ Ἐργασιῶν Ἐξωτερικοῦ, Ὑπηρεσίας Σχέσεων μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ὡς Προϊστάμενος Τμήματος, παρὰ τῇ Διευθύνσει Διεθνῶν Δραστηριοτήτων.

—Ὁ κ. Νικόλαος Τζίρκας, Ὑποτμηματάρχης παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Καβάλας, ὠνομάσθη Ἐντεταλμένος καὶ Προϊστάμενος Λογιστηρίου τοῦ αὐτοῦ Ὑποκαταστήματος.

—Ὁ κ. Ἀρίσταρχος Ποντικόπουλος, Ὑποτμηματάρχης παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ζέας, εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Αἰγάλεω, ὡς Ὑποδιευθυντής.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Βαδραχάνης, Τμηματάρχης Β΄ τάξεως, Ὑποδιευθυντὴς παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι ὁδοῦ Ναυαρίνου — Πειραιῶς, εἰς τὸ αὐτὸ Ὑποκατάστημα, ὡς Διευθυντής, ἀντὶ τοῦ κ. Νικολάου Κατεβαίνη, Τμηματάρχου Α΄ τάξεως, μετατιθεμένου εἰς τὸ Ὑποκατάστημα Πειραιῶς Α΄, ὡς Ὑποδιευθυντοῦ.

Τὸ κείμενον τῆς ἀγωγῆς διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Χατζούλη

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

θνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος». Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ 'Οργανισμοῦ τούτου, ὡς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον ἰσχύει, καθορίζεται ἡ διάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἐναγομένης εἰς διευθύνσεις καὶ ὁ τίτλος τῶν διευθύνσεων αὐτῶν, παρεσχέθη δὲ εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ἐναγομένης τὸ δικαίωμα ὅπως διὰ πράξεώς της καθορίζῃ τὴν σύνθεσιν, τὰς ἁρμοδιότητας καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προβλεπομένων διευθύνσεων, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 2 παρὰ 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. Δ)τος, παρέχεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἀντιδίκου τὸ δικαίωμα ὅπως κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν γενικῶν περὶ προσλήψεως τοῦ προσωπικοῦ διατάξεων τῆς πρώτης παραγράφου, προσλαμβάνῃ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς ὑπαλλήλους εἰς ἀνωτέρους τοῦ πρώτου βαθμοῦ (τοῦ δοκίμου) λόγῳ ἐξαιρετικῶν προσόντων ἢ πείρας οἵτινες ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ προσλαμβάνωται καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων. 'Εκ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων σαφῶς προκύπτει ὅτι ὁ μὲν ἀριθμὸς καὶ ὁ τίτλος τῶν διευθύνσεων καὶ τῆς ἐναγομένης καθορίζονται ὑπὸ τοῦ διὰ Β. Δ)τος κυρουμένου ὀργανισμοῦ αὐτῆς, οἱ δὲ λόγῳ ἐξαιρετικῶν προσόντων ἢ πείρας προσλαμβανόμενοι προτάσει τοῦ Διοικητοῦ, ὑπὸ τοῦ ΔΣ τῆς ἐναγομένης δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται μὲ βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ δοκίμου, οὐχὶ ὅμως μὲ τὸν τελευταῖον βαθμὸν τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας τῆς ἐναγομένης, ἡ τοιαύτη δὲ πρόσληψις δέον νὰ δικαιολογῆται πλήρως ἐκ τῶν ἐξαιρετικῶν προσόντων ἢ τῆς πείρας τοῦ προσλαμβανομένου, ὅστις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ καταλάβῃ ὀργανικὴν θέσιν. Παρὰ ταῦτα, τελευτοῦντος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1971 ἱδρύθη ἀνεπιτρέπτως δι' ἁπλῆς πράξεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἐναγομένης Διεύθυνσις Διεθνῶν Δραστηριοτήτων, μὴ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος 'Οργανισμοῦ, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ ταύτης ἐτοποθετήθη παρανόμως ὁ ξένος πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς Φαίδων Χατζούλης, πρὸς χάριν τοῦ ὁποίου ἱδρύθη ἡ προμνησθεῖσα διεύθυνσις, ὅστις δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐναγομένης προσελήφθη συγχρόνως μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς εἰρημένης Διευθύνσεως μὲ βαθμὸν Διευθυντοῦ καὶ μισθὸν Διευθυντοῦ μετὰ τοῦ συνόλου τῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ προσαυξήσεων εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ἤτοι 75% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ, ἐνῷ λόγῳ τῆς ἄρτι προσλήψεώς του οὐδεμιᾶς τοιαύτης προσαυξήσεως δικαιοῦται οὗτος.

'Επειδὴ αἱ διευθύνσεις τῆς ἐναγομένης καθορίζονται ὑπὸ τοῦ διὰ Β. Δ)τος κυρουμένου ὀργανισμοῦ τῆς ἐναγομένης ἡ δι' ἁπλῆς πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐναγομένης ἵδρυσις πρὸς χάριν τοῦ Φαίδωνος Χατζούλη διευθύσεως διεθνῶν δραστηριοτήτων ἐξ ἑνὸς μὲν δὲν συμπορεύεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω 'Οργανισμοῦ καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 2510)53, κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ὁποίου ἐκυρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 17)26 Σεπτεμβρίου 1953 Β. Δ)τος ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἐναγομένης, ἐξ ἑτέρου δὲ εἶναι ἐκδήλως καταχρηστική.

'Επειδὴ ἡ τελευτοῦντος τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 1971 δι' ἁπλῆς πράξεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐναγομένης πρόσληψις τοῦ Φαίδωνος Χατζούλη μὲ τὸν τελευταῖον (ἀνώτατον βαθμὸν) τῆς ὑπαλληλικῆς κλίμακος καὶ μὲ ἀποδχὰς διευθυντοῦ μετὰ τοῦ συνόλου τῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ προσαυξήσεων εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸς βαθμὸν (75% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ) καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πρὸς χάριν του παρανόμως ἱδρυθείσης Διευθύνσεως Διεθνῶν Δραστηριοτήτων ἐξ ἑνὸς μὲν ἀντίκειται εἰς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς ἐναγομένης, ἐξ ἑτέρου δ' ἐγένετο καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὁρίων, τῶν ἐπιβαλλομένων ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ σκοποῦ τοῦ παρασχεθέντος δικαιώματος καὶ τοῦτο διότι ναὶ μὲν δικαιοῦται τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς ἐναγομένης νὰ προσλαμβάνῃ ὑπαλλήλους ἐξαιρετικῶν προσόντων ἢ πείρας μὲ ἀνωτέρους τοῦ πρώτου βαθμοῦ, δὲν ἕπεται ὅμως ὅτι δικαιοῦται ἀνελέγκτως νὰ ἐξαντλῇ τοὺς βαθμοὺς τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, οὐδαμόθεν δὲ παρέχεται δικαίωμα καθορισμοῦ ἀποδοχῶν ἐξ εὐνοίας καὶ πέραν τῶν κανονικῶν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπομένων, οὔτε ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία Διευθύνσεων πρὸς θεραπείαν προσωπικῶν ἐπιδιώξεων.

'Επειδὴ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 παρ. 3 τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς ἐναγομένης προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι ἐξαιρετικῶν προσόντων, ὡς ὁ Φαίδων Χατζούλης, προσλαμβάνονται κατ' ὑπέρβασιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 'Οργανικῶν θέσεων καὶ δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῶσιν ἐπὶ κεφαλῆς Διευθύνσεων τῆς ἐναγομένης.

'Επειδὴ διὰ τῆς παρὰ τὸν νόμον ἱδρύσεως νέας Διευθύνσεως καὶ τῆς ἐπὶ κεφαλῆς ταύτης τοποθετήσεως νεοπροσληφθέντος ὑπαλλήλου μὲ ἀποδοχὰς μείζονας τῶν ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπομένων ἐδημιουργήθησαν παρὰ τὸν νόμον δαπάναι, μειοῦσαι τὰ κέρδη τῆς ἐναγομένης καὶ συνεπῶς ζημιοῦνται οἱ κομισταὶ τῶν μεταχῶν αὐτῆς.

'Επειδὴ τυγχάνομεν κομισταὶ 9.044,5 μετοχῶν τῆς ἀντιδίκου ἐπὶ συνόλου 1.518.300 μετοχῶν ζημιούμεθα ἐκ τῆς ὡς ἄνω παρανόμου ἐνεργείας τῆς ἀντιδίκου κατὰ 9.044,5)1.518.300 ἐπὶ τῶν κερδῶν τῆς ἐναγομένης.

'Επειδὴ διὰ τῆς τοποθετήσεως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Διευθύνσεως Διεθνῶν Δραστηριοτήτων τοῦ καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὑπὸ τοῦ 'Οργανισμοῦ προβλεπομένων ὀργανικῶν θέσεων καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ προσληφθέντος Φαίδωνος Χατζούλη, ἐνῷ ἔδει, ἐὰν δεχθῶμεν σύννομον τὴν ἵδρυσιν τῆς Διευθύνσεως ταύτης, νὰ τοποθετηθῇ 'Οργανικὸς Διευθυντὴς ἐκ τοῦ ὑπηρετοῦντος τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐναγομένης, οὕτω δὲ ὄχι μόνον ἐστερήθη τῆς θέσεως ταύτης 'Οργανικὸς Διευθυντὴς τῆς ἡμετέρας δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐκενώθη θέσις Διευθυντοῦ, ἥτις θὰ συνεπληροῦτο διὰ προαγωγῆς ἑτέρων κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἡμετέρας δυνάμεως, ἐχόντων ἅπαντα τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα προαγωγῆς.

'Επειδὴ ἐν ἀκολουθίᾳ τῶν ἀνωτέρω ἔχομεν ἔννομον συμφέρον ν' ἀναγνωρισθῇ δικαστικῶς τὸ παράνομον καὶ αὐθαίρετον τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν τοῦ Διοικητοῦ καὶ τοῦ Δ.Σ. τῆς ἐναγομένης.

'Επειδὴ ἡ παροῦσα εἶναι νόμιμος καὶ βάσιμος

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

καὶ ἐν ἐπιφυλάξει παντὸς δικαιώματος ἡμῶν

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ παροῦσα. Νὰ βεβαιωθῇ δικαστικῶς ὅτι ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς ἐναγομένης πρόσληψις τοῦ Φαίδωνος Χατζούλη μὲ τὸν τελευταῖον βαθμὸν τῆς ὑπαλληλικῆς κλίμακος (Διευθυντοῦ) καὶ μὲ ἀποδοχὰς Διευθυντοῦ μετὰ τοῦ συνόλου τῶν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦτον —Διευθυντοῦ— προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἀντιδίκου προσαυξήσεων εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν (75% ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ Διευθυντοῦ), ὡς καὶ ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τῆς ἐναγομένης, ἄνευ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς, ἵδρυσις Διευθύνσεως Διεθνῶν Δραστηριοτήτων καὶ ἡ τοποθέτησις ὡς Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως ταύτης τοῦ κατὰ τὰ προειρημένα προσληφθέντος ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων Διευθυντοῦ εἶναι παράνομοι καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ τῆς ἐναγομένης. Νὰ κηρυχθῇ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις προσωρινῶς ἐκτελεστὴ καὶ νὰ καταδικασθῇ ἡ ἐναγομένη εἰς τὴν δικαστικὴν ἡμῶν δαπάνην καὶ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ πληρεξουσίου ἡμῶν Δικηγόρου.

'Εν 'Αθήναις τῇ 24η Μαΐου 1972

'Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Δικηγόρος
Γεωργ. Σταύρου 6 — (ΣΤ' ὄροφος)
Τηλ. 3217.692 — ΑΘΗΝΑΙ

«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ»

Μηνιαῖον ὄργανον τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

●

Δ)νσεις συμφώνως τῷ Νόμῳ:
'Υπεύθυνος:
ΑΘ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαραθωνομάχων 3
Διευθυντὴς Συντάξεως:
ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΣΠΥΡΙΔΑΚΗΣ
Καμελιῶν 42 — Π. Ψυχικὸν
'Υπεύθυνος Ὕλης:
ΔΗΜ. ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΗΣ
'Αθηνᾶς 4 — Ἅγ. 'Ανάργυροι

●

'Υπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΑΘ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ρήγα Παλαμήδη 5 — 'Αθῆναι
Τηλ. 319.306

ΙΩΑΝ. ΗΛ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΛΟΣ
Χειροῦργος —
'Ωτορινολαρυγγολόγος
Μάρνη 32 (Γ' ὄροφος)
Δέχεται καθ' ἑκάστην 5—8 μ.μ.
Τηλ. 548.417

Ο ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΗΓΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Τοῦ ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΘ ΓΚΑΛΜΠΡΑΙΗΘ

'Απὸ τὸ βιβλίον τοῦ Τζῶν Κέννεθ Γκαλμπραίηθ «Τὸ νέον Βιομηχανικὸν Κράτος» ἀναδημοσιτύομεν τὸ ἐνδιαφέρον κεφάλαιον «'Ο Προγραμματισμὸς καὶ αἱ Πηγαὶ τοῦ Κεφαλαίου».

'Απὸ ἀπόψεως ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως, τὸ βιομηχανικὸν σύστημα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰς μεγάλας ποσότητας κεφαλαιουχικοῦ ἐξοπλισμοῦ ποὺ χρησιμοποιεῖ — τὰ ἐργοστάσια, ἐργαστήρια, συνεργεῖα, ἀποθῆκας, σταθμοὺς ἐξυπηρετήσεως, γραφειακὰ συγκροτήματα, ὄγκους μηχανημάτων μὲ τὰ ὁποῖα καλύπτει τὴν χώραν. Ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ κεφαλαιουχικὰ ἀγαθά, ὄχι ὅμως μὲ εἴδη ὅπως τὸ ψωμί, τὸ κρέας καὶ τὸ οὐΐσκυ ποὺ καταναλώνομεν, ἔτσι καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν ἡ παραγωγικὴ ἀξιοποίησις ὁλοκληρώνεται μόνον μέσα εἰς ἕνα ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα. Καί, πάλιν ὅπως συμβαίνει μὲ ὅλα τὰ κεφαλαιουχικὰ ἀγαθά, ἔτσι καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις αὐταὶ χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὴν ἀποταμίευσιν —ἀπὸ τοὺς οἰκονομικοὺς πόρους, ποὺ τὰ ἄτομα καὶ οἱ ἐπιχειρήσεις, ἀντὶ νὰ διαθέσουν διὰ τρέχουσαν κατανάλωσιν, διαθέτουν διὰ τὴν ἀγορὰν ἢ παραγωγὴν ἐξοπλισμοῦ, ἐπιτρέποντος νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὸ μέλλον μεγαλύτερη ἢ καὶ ἁπλῶς ποιοτικὰ διαφορετικὴ κατανάλωσις. Ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν πλέον —εὐτυχῶς— κοινοτοπίας. 'Απὸ τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν τεχνολογίαν καὶ τὴν συνεπακόλουθην δαπάνην χρόνου προκύπτει ἡ ἀνάγκη διὰ μεγάλα ποσὰ κεφαλαίου. Τὴν σύγχρονην οἰκονομίαν διακρίνει πάντως μία ἰσοδύναμη καὶ κατὰ καιροὺς ἀκόμη μεγαλύττρη ἱκανότης νὰ κινητοποιήσῃ τὸ ἀπαιτούμενον αὐτὸ κεφάλαιον. Καὶ ἡ κινητοποίησις αὐτὴ γίνεται ἐπὶ προγραμματισμένης βάσεως: Οἱ χρησιμοποιοντες μεγάλα ποσὰ κεφαλαίου ἔχουν ἐπιτύχει νὰ ἐλαχιστοποιήσουν τὴν ἐξάρτησίν των ἀπὸ τὴν ἀγορὰν διὰ κεφάλαια ποὺ χρειάζονται.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀγοράν, τὸν προγραμματισμὸν διακρίνει πάντοτε τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔχει μηχανισμὸν διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ζήτησις νὰ προσαρμόζεται πρὸς τὴν μεταφοράν, καὶ ἀντιστρόφως. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὴν προσφορὰν ἀποταμιεύσεως πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίων. 'Η ἀποταμίευσις τείνει διαρκῶς πρὸς τὴν ὑπεραφθονίαν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται πρόσθετος — τὴν φορὰν αὐτὴν ἐκ μέρους τοῦ κράτους— προγραμματισμός, ποὺ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπένδυσιν τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν. 'Η τάσις αὐτὴ τῆς ἀποταμιεύστως πρὸς τὴν ὑπεραφθονίαν ἐπηρεάζει ἐπίσης σοβαρὰ τὴν σχέσιν τοῦ κεφαλαίου πρὸς τὴν γῆν καὶ τὴν ἐργατικὴν δύναμιν, καθὼς καὶ τὴν διαπραγματευτικὴν ἰσχὺν τοῦ κεφαλαίου ἔναντι τοῦ ἡγετικοῦ ἢ τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως. Θὰ ἐξετάσωμεν ἀργότερα τὴν τελευταίαν αὐτὴν ὄψιν τοῦ προβλήματος. Εἰς τὸ παρὸν κεφάλαιον θὰ διερευνήσωμεν τὸν προγραμματισρὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπορρέει ἡ προσφορὰ κεφαλαίου, τὴν ἐπακόλουθην τάσιν πρὸς τὴν ἀφθονίαν καὶ (τοῦτο ὑπὸ προκαταρκτικὴν μορφὴν) τὴν ἀνάγκη ποὺ προκύπτει νὰ διασφαλισθῇ ἡ ἀξιοποίησις αὐτῶν τῶν ἀποταμιεύσεων.

Πρῶτον χαρακτηριστικὸν τοῦ βιομηχανικοῦ συστήματος ποὺ εὐνοεῖ τὴν ἀποταμίευσιν εἰς μεγάλην κλίμακα εἶναι ἡ κλῖμαξ παραγωγῆς του. Τὸ 1965 ἡ ἀποταμίευσις, ποὺ ἄτομα καὶ ἐπιχειρήσεις ἐπραγματοποίησαν ἀπὸ τὸ τρέχον ἐθνικὸν προϊὸν πρὸς ἐπένδυσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, ἀνῆλθεν εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας εἰς 108 δισεκατομμύρια δολλαρίων. 'Αποταμίευσις εἰς αὐτὴν τὴν κλίμακα δὲν μποροῦσε νὰ πραγματοποιηθῇ εὔκολα προπολεμικῶς, ὅταν τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν ἰσοδυναμοῦσε πρὸς περίπου 250 δὶς δολλαρίων. Τὸ πρόβλημα ἦτο πολὺ εὐκολώτερον τὸ 1965, ὅταν τὸ ἀκαθάριστον ἐθνικὸν προϊὸν εἶχε φθάσει εἰς τὰ 676 δὶς δολλαρίων.

⁂

'Η μεγάλη παραγωγὴ ἔχει ὡς προφανέστερην συνέπειαν τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ἄτομα διαθέτουν μεγαλύτερα προσωπικὰ εἰσοδήματα καὶ εἶναι ἑπομένως εἰς θέσιν νὰ ἀποταμιεύσουν μεγαλύτερα ποσά. Ὅσον λιτὸς καὶ ἂν εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, ὑποχρεοῦται πάντως νὰ προτάξῃ τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως ὅταν τὸν ἀπειλοῦν πεῖνα, τὸ ψῦχος, ἢ κάποια ἄλλη μορφὴ σωματικῆς ταλαιπωρίας. Ἅπαξ ὅμως ἔχουν φθάσει εἰς ἕνα ὡρισμένον ἐπίπεδον εὐημερίας, οἱ ἄνθρωποι ἀποκτοῦν καὶ τὴν δυνατότητα νὰ παραιτηθοῦν μέρους τῆς ἄμεσης καταναλώσεώς των, ὥστε ἔτσι νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας τοῦ γήρατος καὶ μιᾶς ἔκτακτης περιστάσεως ἢ νὰ ἀπολαύσουν τοὺς καρποὺς εἰσοδήματος ἐξ ἰδιοκτησίας. Βέβαια, ὅπως δεικνύουν καὶ τὰ μνημεῖα των ποὺ μᾶς ἐκληροδότησαν, κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπῆρξαν πτωχαὶ κοινωνίαι, προικισμέναι μὲ μεγάλην ἱκανότητα πρὸς τὴν ἀποταμίευσιν. Ὅταν ὅμως ἀποθαυμάζωμεν ὡς τουρίσται τὰς πυραμίδας τὰ ἐρείπια τῆς Μπάαλμπεκ, τοὺς ναοὺς τοῦ 'Αγίου Πέτρου καὶ τῆς Σάρτρ καὶ τὰ ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τῆς Κοῦσκο, ἂς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πρόκειται διὰ δημιουργήματα ἑκουσίας ἀποταμιεύσεως, ἀλλὰ διὰ τὸ προϊὸν τῶν στερήσεων ποὺ ἐπεβλήθησαν εἰς δούλους, τῆς ἐν μέρει ξεχασμένης τέχνης τοῦ νὰ βγάζῃ λάδι ἀπὸ τὸ ξύγγι του φορολογουμένου, καὶ τῆς ἔντονης ἐπιθυμίας τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ κάποιον τρόπον ἐναντίον τῶν ἐπαπειλουμένων δοκιμασιῶν τῆς ζωῆς εἰς τὴν κόλασιν. Ἤ, πάλιν, συμβαίνει νὰ ἀτενίζωμεν ἔργα ποὺ ἐχρηματοδοτήθησαν μὲ τὴν ἀποταμίευσιν μιᾶς μειονότητος πολὺ πλουσίων ἀνθρώπων. 'Ο μέσος πολίτης ἀπέκτησε τὴν ἱκανότητα νὰ ἀποταμιεύῃ μόνον εἰς τὸ πολὺ πρόσφατον παρελθόν. Καὶ σήμερα ἀκόμη, ὁ μέσος αὐτὸς ἄνθρωπος παίζει δευτερεύοντα ρόλον, ὡς πηγὴ ἀποταμιεύσεως. 'Αποτελεῖ καθιερωμένον μῦθον τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης ἡ ἱστορία τοῦ ἀτόμου ἢ τῆς οἰκογενείας ποὺ σταθμίζει τὰς ἀπολαυὰς τῆς ἄμεσης καταναλώσεως ἔναντι τῆς ὑποχρεώσεως νὰ προνοήσῃ διὰ τὰς προβλεπτὰς καὶ ἀπροβλέπτους ἀνάγκας τοῦ μέλλοντος καὶ ἔπειτα καταμετρεῖ τὸ κέρδος ποὺ μπορεῖ νὰ προκύψῃ ὑπὸ μορφὴν εἰσοδήματος ἢ ἀνατιμήσεως ἀξιῶν ἀπὸ μίαν προσεκτικὴν ἢ καὶ ἐνδεχομένως θαρραλέαν ἐπένδυσιν τῶν ἀποταμιεύσεών της, ἔτσι δέ, μὲ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνει ἐντὸς πλαισίων καθαρῶς ἀτομικῶν, παρέχει τελικὰ εἰς τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας τὰ κεφάλαια ποὺ ἐκείνη χρειάζεται διὰ νὰ κινηθῇ καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ. Ἂν πραγματικὰ συνέβαιναν ἔτσι τὰ πράγματα, θὰ ἦσαν πολὺ ὀλίγα τὰ διαθέσιμα κεφάλαια, καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομίας θὰ ἦτο ἐξαιρετικὰ βραδεῖα.

Τὸ 1965, ἡ πραγματοποιηθεῖσα ἀπὸ ἄτομα ἀποταμίευσις ἀνῆλθεν εἰς 25 δὶς δολλαρίων, ἐνῷ ἡ ἀποταμίευσις ἑταιριῶν, καὶ πρὸ παντὸς μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ἔφθανεν εἰς τὸ ὑπερτριπλάσιον σύνολον τῶν 83 δὶς δολλαρίων. 'Εν σχέσει πρὸς τὰ ἀμέσως μετὰ τὸ 1950 ἔτη, ἡ ἀποταμίευσις ἀτόμων εἶχε αὐξηθῇ κατὰ 50 ο)ο περίπου καὶ ἡ ἀποταμίευσις ἐπιχειρήσεων εἶχε σχεδὸν τριπλασιασθῇ. Ἂς ἐνθυμηθοῦμε ἐπὶ πλέον ὅτι τὸν ὄγκον τῆς ἀτομικῆς ἀποταμιεύσεως πραγματοποιοῦν οἱ πλούσιοι καὶ οἱ εὐημεροῦντες. Τὸ 1950 τὰ πτωχότερα δύο τρίτα τῶν νοικοκυριῶν (μὲ κριτήριον τὰ εἰσοδήματα μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων) δὲν ἐπραγματοποίησαν ἀποταμίευσιν, ἀλλὰ ἀπεναντίας ἡ κατανάλωσίς των ξεπέρασεν εἰς σημαντικὸν ποσοστὸν τὰ εἰσοδήματά των. Εἰς τὰ πλουσιώτερα πέντε τοῖς ἑκατὸν τῶν εἰσοδημάτων ἀναλογοῦσαν πλέον τῶν πενήντα τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀποταμιεύσεως. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπολύτως λόγος νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ ἀποταμίευσις ἔκτοτε κατέστη φαινόμενον αἰσθητὰ δημοκρατικώτερον.

⁂

Αἱ μικραὶ ἀποταμιεύσεις ποὺ πραγματοποιεῖ ὁ μέσος πολίτης, καὶ εἰδικώτερα ἡ ἔλλειψις ἀποταμιεύσεως ἐκ μέρους τῶν μαζῶν μὲ τὰ πιὸ χαμηλὰ εἰσοδήματα, ἀντανακλοῦν πιστὰ τὸν ρόλον ποὺ παίζει εἰς τὸν βιομηχανικὸν σύστημα τὸ ἄτομον, καθὼς καὶ τὰς παραδεδεγμένας ἀντιλήψεις διὰ τὴν λειτουργίαν ποὺ αὐτὸ ἐπιτελεῖ. Τὸ ἄτομον ὑπηρετεῖ τὸ βιομηχανικὸν σύστημα ὄχι μὲ ἐτὴν πραγματοποίησιν ἀποταμιεύσεως καὶ μὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν εἰς κεφάλαια ἀναγκῶν τοῦ συστήματος, ἀλλὰ μὲ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων του. Αὐτὸς ἄλλωστε ὁ τομεύς, ὅπου καὶ τοῦ παρέχεται ἡ πλέον ἐπιμελημένη ἐκπαίδευσις, πιὸ προσεκτικὴ παρὰ τὶς ὁποιονδήποτε θρησκευτικόνν, πολιτικὸν ἢ ἠθικὸν θέμα.

Συγκεκριμένα: Τὴν παραγωγὴν ἀγαθῶν συνοδεύουν δραστήριαι καὶ ἐξ ἴσου σημαντικαὶ προσπάθειαι νὰ διασφαλισθῇ ἡ κατανάλωσίς των. 'Υπογραμμίζεται ἰδιαίτερα τὸ ὄφελος εἰς ὑγείαν, καλλονήν, κοινωνικὴν καὶ σεξουαλικὴν ἐπιτυχίαν, εἰς εὐτυχίαν δηλαδή, ποὺ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν κατοχὴν καὶ τὴν χρῆσιν ἑνὸς ὁποιουδήποτε εἴδους. Τοῦτο γίνεται καθημερινὰ διὰ χιλιάδας προϊόντων καὶ ἀποβαίνει ἔτσι τελικὰ μία ἀκατάπαυστη ἐπιχειρηματολογία ὑπὲρ τῆς καταναλώσεως. Μὲ τὸν τρόπον αὐτόν, ἐπηρεάζονται ἀναπόφευκτα καὶ αἱ κοινωνικαὶ ἀξίαι. Τὸ ἐπίπεδον ζωῆς μιᾶς οἰκογενείας καταλήγει νὰ ἀποτελῇ τὸ μέτρον τῆς ἐπιτυχίας της, καὶ ἔτσι καθίσταται μέτρον ἐπιτυχίας τῆς κοινωνίας ἡ παραγωγὴ ἀγαθῶν ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν κατανάλωσίν των. Οἱ ὑμνηταὶ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος ἀρέσκονται νὰ τονίζουν ὅτι «κανένα ἄλλο σύστημα εἰς ὅλην τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἐξησφάλισε ἐπίπεδον διαβιώσεως ἐξ ἴσου ὑψηλόν», ἡ δὲ ὑπογράμμισίς των αὐτὴ ἐκλαμβάνάει ὡς δεδομένην τὴν ἀντίληψιν ὅτι μέτρον κοινωνικῆς ἀξίας εἶναι τὸ ἐπίπεδον καταναλώσεως. Διὰ μίαν χώραν, ὅμως, ποὺ ἀποδίδει τόσην σημασίαν εἰς τὴν κατανάλωσιν καὶ προσπαθεῖ μὲ ἐτόσην ἐπιμονὴν νὰ προαγάγῃ, θὰ ἀπετελοῦσε ἀσυνέπειαν ν ἀστηριχθῇ εἰς τοὺς καταναλωτὰς διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων κεφαλαίων, ὅσον δυ μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀνάγκη της διὰ κεφάλαια τόσον ἐντονώτερη θὰ καθίστατο καὶ ἡ ἠἀσυνέπειά της αὐτή. Μία κοινωνία ποὺ ἐξαίρει τὴν κατανάλωσιν καὶ ταυτόχρονα χρειάζεται κεφάλαια ἐξ ἴσου μεγάλα ὅπως ἡ σημερινή, ὑποχρεοῦται προφανῶς νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν καταναλωτὴν τὰς ἀποφάσει διὰ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ νὰ τὰς ἀναμέσῃ εἰς ἄλλην ἀρχὴν Αὐτὸ συμβαίνει εἰς ὅλας τὰς βιομηχανικὰς κοινωνίας. Εἰς τὰς οἰκονομίας τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως καὶ τῆς 'Ανατολικῆς Εὐρώπης, ὅπου σχύει κα ἰτυπικὰ ἡ ἀρχὴ τοῦ προγραμματισμοῦ, τὸ κράτος κατακρατεῖ μέσῳ τῆς βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως ἕνα μέρος τοῦ εἰσοδήματος πρὸς ἐπένδυσιν. Εἰς τὰς 'Ηνωμένας Πολιτείας, καὶ τὰς ἄλλας, δυτικοῦ τύπου, οἰκονομίας τὴν κατακράτησιν ἐνεργεῖ ἡ μεγάλη ἐπιχείρησις. 'Εκείνη λειτουργεῖ τότε ὡς ὄργανον τοῦ προγραμματισμοῦ.

⁂

Εἰς τὸν βιομηχανικὸν προγραμματισμὸν ἔχει στρατηγικὴν σημασίαν ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν πηγῶν ἀποταμιεύσεως. Τὰ κεφάλαια, ποὺ χρησιμοποιοῦντα ιεῖναι μεγάλα. 'Η χειρότερη μορφὴ ἀβεβαιότητος περὶ τὴν ἀγορὰν εἶναι ἐκείνη ποὺ ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους μία ἐπιχείρησις θὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ἀναγκαῖον κεφάλαιον. Δὲν ὑφίσταται τότε ἁπλῶς ἀβεβαιότης περὶ τὴν τιμὴν παροχῆς τοῦ κεφαλαου, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ὁ κίνδυνος εἰς ὡρισμένας περιστάσεις νὰ ἀποδειχθῇ ἀδύνατη ἡ κινητοποίησις κεφαλαίου εἰς μίαν ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν ἀποδεκτὴν τιμήν. Καὶ τοῦτο μάλιστα θὰ συμβῇ εἰς στιγμὴν ὅταν, διὰ λόγους ἀτυχίας ἢ σφαλερῆς πολιτικῆς, εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἔντονη ἡ ἀνάγκη διὰ κεφάλαια. 'Εν ἀντιθέσει ἄλλωστε, πρὸς τὴν ἀγορὰν πρώτων ὑλῶν ἢ καὶ ἐργασίας, εἰς τὴν ἀγορὰν κεφαλαίων ὁ προσφέρων διαθέτει κατὰ παράδοσιν μίαν ὡρισμένην δύναμιν. 'Η κατοχὴ χρήματος συνεπάγεται καὶ τὸ εἰδικὸν δικαίωμα νὰ γνωρίζῃ κανεὶς πῶς τοῦτο πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ νὰ προβαίνῃ καὶ εἰς σχετικὰς ὑποδείξεις. Ἔτσι ὅμως ὑπονομεύεται ἡ ἐξουσία τῆς μονάδος προγραμματισμοῦ.

Ὅλους αὐτοὺς τοὺς κινδύνους καὶ δυσκολία μία ἑταιρία μπορεῖ νὰ ἀποφύγῃ ὅταν διαθέτῃ ὡς ἀσφαλῆ πηγὴν προμηθείας κεφαλαίων τὰ ἰδικά της εἰσοδήματα. Παύει τότε νὰ εἶναι ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς κινδύνους τῆς ἀγορᾶς. Δὲν ὑπόκειται εἰς ἐξουσίασιν ἀπὸ ξένα ἄτομα καὶ συμφέροντα. Διατηρεῖ τὸν πλήρη ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ ἀναπτύξεώς της, ἐπὶ τῆς μορφῆς αὐτῆς τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων ποὺ καλεῖται νὰ πάρῃ διὰ τὰ προϊόντα ποὺ θὰ αραγάγῃ καὶ τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάοεις καὶ διαδικασίας οὐ θὰ χρειασθῇ. Ὅπως κατεδείχθη εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον, ἕνας ἐκ τῶν τρόπων τερματισμοῦ τῆς ἀβεβαιότητος περὶ τὴν ἀγορὰν ἔγκειται εἰς τὴν κατάργησίν της. 'Η μέθοδος αὐτὴ χρησιμοποιεῖται ἰδιαίτερα ὅπου συμβαίνει μία ἑταιρία νὰ τελῇ εἰς μεγάλην ἐξάρτησιν ἀπὸ μίαν συγκεκριμένην πρώτην ὕλην, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀπειλῆται σοβαρὰ ἀπὸ ἐνδεχομένας δυσμενεῖς ἐξελίξεις εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Εἰς κάθε μορφὴν παραγωγῆς τὸ κεφάλαιον ἀποτελεῖ παράγοντα ἀπαραίτητον καὶ δαπανηρόν. 'Αποτελεῖ ἑπομένως γενικὴν στρατιωτικὴν ἑπομένως γενικὴ νστρατηγικὴν ἐπιδίωξιν τοῦ προγραμματισμοῦ ἡ προσπάθεια νὰ ἐλαχιστοποιηθῇ ἡ ἐξάρτησις ἀπὸ τὴν ἀγορὰν αὐτήν.

'Η ἔνταξις τῶν πηγῶν χρηματοδοτήσεως εἰς τὰ πλαίσια τοῦ βιομηχανικοῦ προγραμματισμοῦ παρουσιάζει καὶ ἕνα ἄλλο πλεονέκτημα. Κεφάλαιον καὶ ἐργασία ἀποτελον ἐν μέρει ἀμοιβαῖα ὑποκατάστατα. Ἅπαξ ὑπαχθῇ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ κεφάλαιον ἠμπορεῖ εὐκολώτατα νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς μερικὸν ὑποκατάστατον διὰ τὴν ἐργασίαν ποὺ συνήθως ὑπάγεται εἰς ἐξωτερικὴν ἐξουσίασιν ἑνὸς μέρους ἐργατικῆς ἑνώσεως. Θὰ ἐπανέλθωμεν ἀργότερα εἰς τὴν ἄποψιν αὐτὴν τοῦ θέματος.

⁂

Μία καὶ τυπικὰ προγραμματισμένη οἰκονομία στηρίζεται εἰς πολὺ περιωρισμένον βαθμὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἑκουσίων ἀποταμιεύσεων τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ τὰς βασικὰς ἀποφάσει διὰ τὸ ὕψος τῆς ἀποταμιεύσεως λαμβάνει τὸ κράτος, ἐκεῖνο δὲ τὰς ἐφαρμόζει ἔπειτα μὲ ὅπλον τὴν φορολογίαν. 'Ενδέχεται ἐπίσῃ τὸ κράτος νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις νὰ πραγματοποιοῦν κέρδη προωρισμένα διὰ τὴν ἐπανεπένδυσιν, πρᾶγμα ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ καταλλήλους διαρρυθμίσεις τιμῶν καὶ κόστους. Καὶ τὶς τὰς δύο πάντως περιπτώσεις, τὸν ὄγκον τῆς ἀποταμιεύσεως καθορίζουν οἱ προγραμματισταὶ καὶ ὄδι ἀποφάσεις λαμβανόμεναι ἀπὸ ἄτομα. Ἂν τὰ πράγματα ἐρρυθμίζοντο διαφορετικά, ἡ κατανάλωσις θὰ ὑπερέβαινε τὰς ἐπιθυμίας τῶν προγραμματιστῶν, ἐνῷ τὸ ὕψος τῆς ἀποταμιεύσεως καὶ οἱ ρυθμοὶ δημιουργίας κεφαλαίου καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως θὰ ὑστεροῦσαν τῶν προσδοκιῶν των. Πάντως, δὲν εἶναι ὁπωσδήποτε ἀπεριόριστη ἡ ἱκανότης τῶν προγραμματιστῶν νὰ ὑποκατασταθοῦν εἰς τὸ ἄτομον διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἐπιθυμητοῦ ὕψους ἀποταμιεύσεως. Εἰς τὴν Πολωνίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ ἄλλας χώρας τῆς 'ανατολικῆς Εὐρώπης, οἱ προγραμματισταὶ ἠθέλησαν, μέχρι τῶν μέσων τῆς δεκαετίας 1950—1960, νὰ ἐπιβάλουν ρυθμὸν ἀποταμιεύσεως ποὺ οἱ καταναλωταὶ ἐθεωροῦσαν ἀφόρητα γρήγορον. Τὸ δεδομένον αὐτὸ συνέβαλε σημαντικὰ εἰς τὴν ἀναταραχὴν ποὺ ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν περίοδον τοῦ Σταλινισμοῦ, ἔκτοτε δὲ ὁ ρυθμὸς ἀποταμιεύσεως ἀπεκαλύπτεται ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖανὰ ἔχῃ ἐπιβραδυνθῇ αἰσθητῶς.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

'Υπάλληλοι τῆς Τραπέζης θύματα μιᾶς λῃστείας

'Η προσφορὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης μας, στὴ μέχρι σήμερα πρόοδό της, ἔχει ἀναγνωρισθῇ πιὰ παγκοίνως καὶ τοῦτο βέβαια εἶναι γνωστὸ σ' ὅλους τοὺς συναδέλφους.

Μιὰ πτυχὴ αὐτῆς τῆς προσφορᾶς ποὺ νομίζουμε ὅτι δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς ἐπουσιώδεις καὶ ποὺ ὡστόσο ἴσως εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστη στὴν πλειονότητα εἰδικὰ τῶν νέων συναδέλφων, εἶναι ἡ προσφορὰ σὲ ἀνθρώπινες ὑπάρξεις.

Ἕνα στοιχεῖο γι' αὐτὴ τὴν προσφορὰ βρήκαμε στὴν σελίδα 242 ἑνὸς βιβλίου ποὺ κυκλοφόρησε αὐτὲς τὶς ἡμέρες μὲ τὸν τίτλο «Σημειωματάρι ἑνὸς Μετσοβίτη» μὲ ἐπιμέλεια καὶ προλεγόμενα Γ. Πλατάρη σὲ ἐκδόσεις Γ. Παπανικολάου καὶ ποὺ περιέχει ἱστορικὲς πληροφορίες γιὰ πρόσωπα καὶ γεγονότα τῆς περιόδου 1871—1943 παρμένες ἀπὸ τὸ προσωπικὸ ἡμερολόγιο ἑνὸς Μετσοβίτη δασκάλου, τοῦ Δ. Μέρανου.

'Επὶ τῇ συμπληρώσει 46 ὁλοκλήρων ἐτῶν ἀπὸ τὸ συμβὰν μεταφέρουμε αὐτούσιο τὸ σχετικὸ μέρος τοῦ κειμένου στὶς ἑπόμενες σειρὲς σὰν ἐλάχιστο φόρο τιμῆς σ' ἐκείνους τοὺς συναδέλφους, ποὺ μὲ τὸ αἷμα τους συνέβαλαν στὸ νὰ διαδραματίσῃ ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα τὸν ἀποφασιστικὸ ρόλο της στὴν ἀνάπτυξη τῆς ἐλευθέρας 'Ελλάδας μας.

1926 — 'Ιουνίου 16: «Λῃστρικὸν κροῦσμα ἐγένετο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ιωαννίνων — Πρεβέζης, παρὰ τὴν Φιλιππιάδα ἐπὶ αὐτοκινήτου. Ἔγινε συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν λῃστῶν καὶ τῶν ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ, ἐν ᾧ ἦσαν 4 ὑπάλληλοι τοῦ ἐν Πρεβέζῃ 'Υποκαταστήματος τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης κομίζοντες ἐκ Πρεβέζης εἰς τὸ ἐν 'Ιωαννίνοις 'Υποκατάστημα 15 ἑκατομμύρια Δρχ. συνοδείᾳ 3 χωροφυλάκων καὶ ἑνὸς ἐμπόρου ἐπιβάτου, διασωθέντος μόνον ἑνὸς ἑτέρου ἐπιβάτου ἐμπόρου, ὅστις καὶ εἰδοποίησε τὰς 'Αρχάς, αἵτινες αὐτοστιγμεὶ προέβησαν εἰς σύντονα καταδιωκτικὰ μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν λῃστῶν, οἵτινες μετὰ τὸν φόνο τῶν ἄνω ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἀποκομίσαντες καὶ τὰ 15 ἑκατομμύρια Δραχμῶν».

Σετάκης Μανόλης
ΕΤΕ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΣΕ 14 ΗΜΕΡΕΣ ΑΠΟ 25)8-9)9)72

Μοναδικὴ πραγματικὰ εὐκαιρία, γιὰ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τὸ ὡραῖο Νησί, εἶναι ἡ ἐκδρομὴ ποὺ ὀργανώνει κάθε χρόνο ὁ ἐκδρομικὸς Ὅμιλος «Ο ΨΕΙΛΟΡΙΤΗΣ» ἀπὸ 25.8 — 9.9.72.

Στὸ διάστημα τῶν 14 ἡμερῶν οἱ ἐκδρομεῖς θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφθοῦν ὁλόκληρο τὴν Μεγαλόνησο καὶ νὰ γνωρίσουν τόσον τοὺς ἐνδιαφέροντας ἀρχαιολογικοὺς της χώρους, ὅσον καὶ τὶς φυσικὲς καλλονές της.

Τὰ Μιναϊκὰ Παλάτια, τὴν Κνωσό, Φαιστό, Μάλλια, τὸ 'Οροπέδιον Λασιθίου μὲ τοὺς 15.00 ἀνεμόμυλους, τὸ 'Αρκάδι, τὸ 'Ακρωτήρι, τὸ παγκοσμίου φήμης Φαράγγι τῆς Σαμαριᾶς, εἶναι μερικὰ ἀπὸ τὰ μέρη ποὺ περιλαμβάνονται στὸ φροντισμένο μὲ προσοχὴ Πρόγραμμα καὶ τὰ ὁποῖα θὰ ἐπισκεφθοῦν οἱ ἐκδρομεῖς μὲ πολυτελὲς ΠΟΥΛΜΑΝ.

Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, Αἰόλου 41, τηλέφωνον 935.095.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Ο.Τ.Ο.Ε.

Τὴν 14ην 'Ιουλίου θὰ πραγματοποιηθῇ Συνεδρίασις τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. μὲ θέμα «Συζήτησις καὶ ἔλεγχος πεπραγμένων 'Εκτελεστικοῦ Συμβουλίου τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τετράμηνον».

ΕΠΕΙΔΗ ΕΙΣ ΟΥΔΕΝΑ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΠΑΡΕΣΧΟΜΕΝ

ΔΕΟΝ ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΩΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΑΜΕΛΛΗΤΙ

● Ἐγκύκλιος τῆς Διοικήσεως

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι πελάται τῆς Τραπέζης ἢ ὑπάλληλοι αὐτῆς ἢ καὶ τρίτα πρόσωπα, ἐπικαλούμενα φιλικοὺς ἢ συγγενικοὺς δεσμοὺς μὲ τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, ἐπιδιώκουν, ὅπως τύχωσι τραπεζικῶν ἢ ὑπηρεσιακῶν διευκολύνσεων, πέραν τῶν συνήθως προβλεπομένων ὑπὸ τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν συναλλακτικῶν συνηθειῶν.

Ἐπειδὴ εἰς οὐδένα, οὐδέποτε, παρέσχομεν τὸ δικαίωμα, ὅπως κάμῃ χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τῆς Διοικήσεως ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἔτι δὲ εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης παρέσχομεν ποτὲ τὴν ἐξουσιοδότησιν, ὅπως προβαίνῃ εἰς τοιαύτης φύσεως διευκολύνσεις ἐν ὀνόματι τῆς Διοικήσεως, ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης καὶ δὴ τῶν Διευθυντῶν καὶ Προϊσταμένων τῶν μονάδων, ἐπὶ πάσης φύσεως περιστατικῶν, ἅτινα, ἐὰν τυχὸν ἤθελον παρουσιασθῆ, δέον ὅπως ἀναφέρωνται ἡμῖν προσωπικῶς καὶ ἐγγράφως, ἀμελλητί.

Ὁ Διοικητὴς
ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΑΧΗΣ

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

τοῦ προσωπικοῦ τῆς ΕΤΕ μετεβλήθησαν ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1969 κατὰ 4,7 ο)ο, ἀπὸ τὸ 1969 ἕως τὸ 1970 κατὰ 17,9 ο)ο, ἀπὸ τὸ 1970 ἕως τὸ 1971 κατὶ 12,4 ο)ο, τουτέστιν ἀπὸ τὸ 1968 ἕως τὸ 1971 κατὰ 38,7 ο)ο. Ἤτοι μέση ἐτησία αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὴν πρόσληψιν νέου προσωπικοῦ 9,7 ο)ο.

Δεδομένου ὅτι αἱ τράπεζαι εἶναι οἰκονομικαὶ μονάδες «ἐντάσεως ἐργασίας» θὰ εὕρωμεν τὴν ὑφισταμένην σχέσιν μεταξὺ τῶν Ἀμοιβῶν Προσωπικοῦ καὶ τῶν μικτῶν κερδῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἀποδεικνύουν ὅτι ἐκ τῶν μικτῶν κερδῶν τὸ 31,7 ο)ο ἐδόθη εἰς τὸ Προσωπικὸν κατὰ τὸ ἔτος 1968, τὸ 31,4 ο)ο κατὰ τὸ ἔτος 1969, τὸ 31,4 ο)ο κατὰ τὸ 1970 καὶ τὸ 29,2 ο)ο κατὰ τὸ ἔτος 1971.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος κατέβαλεν ἀντιστοίχως εἰς τὸ προσωπικόν της 40,4ο)ο, 39,3ο)ο, 38ο)ο καὶ 35,7ο)ο, ἐνῶ ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ κατωτέρω πίνακος, ὁ μέσος ἐτήσιος ρυθμὸς αὐξήσεως τῶν μικτῶν κερδῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι διπλάσιος τοῦ ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Συγκριτικὸς Πίναξ μικτῶν κερδῶν Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ε.Τ.Ε.

ΜΙΚΤΑ ΚΕΡΔΗ		
ΕΤΗ	Ε. Τ. Ε.	Τ. Ε.
1968	1.740.825.872	1.055.572.426
1969	1.834.994.193	1.093.100.586
1970	2.167.328.328	1.247.615.334
1971	2.618.699.358	1.335.075.129

ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ

I 68)69 = 5,4%	I 68)69 = 3,5%
I 70)69 = 18%	I 70)69 — 14,2%
I 71)70 = 20,9%	I 71)70 = 6,9%
I 71)68 = 50,4%	I 71)68 = 26,36%

Ὡς ἀποδεικνύεται, ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν μικτῶν κερδῶν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ μεταξὺ τῶν δύο Τραπεζῶν παρουσιάζει ἀντίστροφον εἰκόνα. Ἡ μέση ἐτησία ἐπιβάρυνσις τῶν μικτῶν κερδῶν εἰς ἀποδοχὰς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἶναι 38,4 ο)ο ἡ δὲ ἀντίστοιχος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι 30,9 ο)ο.

★

Αὐτὰ ἀποδεικνύουν οἱ ἀριθμοί. Δυσχέρεια εἰς τὴν ἐξαγωγὴν συμπερασμάτων δὲν ὑφίσταται, καὶ δὲν ἀπαιτεῖται ἀσφαλῶς ἡ ἀνάλυσίς των. Οἱ ἀριθμοὶ ὡμίλησαν καὶ ἐὰν εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ ἀριθμοὶ λέγουν τὴν ἀλήθειαν, τότε εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν ἀμείβεται καὶ ἡ προσφορά του παραγνωρίζεται.

Οἱ ἀριθμοὶ ὡμίλησαν καὶ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀξίωσίς μας διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν καὶ τὴν ΙΣΗΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΝ πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῆ ἀμέσως.

Οἱ ἀριθμοὶ ὡμίλησαν καὶ οὐδεμία δικαιολογία δύναται νὰ καλύψῃ τὰς ἀληθεῖς προθέσεις ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ, ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐμποδίζουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αἰτημάτων του.

ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ

Εἰς τοὺς ἀριστούχους μαθητὰς τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Νέας Ἑλβετίας διενεμήθησαν βιβλιάρια καταθέσεων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου Ν. Φρυγίας καὶ Ν. Ἑλβετίας.

Τὰ βιβλιάρια καταθέσεων ἔδωσαν εἰς τοὺς ἀριστούχους μαθητὰς ὁ διευθυντὴς Ὑποκαταστήματος Ε.Τ.Ε. Βύρωνος κ. Ἀθ. Μιτζήρας καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐξωραϊστικοῦ Συλλόγου κ. Γιάνναρος. Διενεμήθησαν ἐν συνόλῳ 21 βιβλιάρια, 10 προσφορὰ τῆς Τραπέζης καὶ 11 τοῦ Συλλόγου.

ΠΩΣ ΕΠΕΧΕΙΡΗΘΗ Ο ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΑΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.)

καὶ ὁρίσητε Τριμερῆ Ἐπιτροπὴν Συνεργασίας διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν ἐξομοιώσεως ὅρων καὶ ἀμοιβῆς ἐργασίας τῶν παρὰ ταῖς Ἐμπορικαῖς Τραπέζαις ἐργαζομένων, συμφώνως ἄλλωστε καὶ πρὸς τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἄποψιν τοῦ Ἀξιοτίμου Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζου.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος
Π. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γεν. Γραμματεύς
ΣΤΥΛ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Τὴν 28ην Ἀπριλίου τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπέστειλε τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΝ. Δ)ΝΣΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
Κοινοποίησις:
1. Γραφεῖον κ. Ὑφυπουργοῦ. 2. Γραφεῖον κ. Ἀναπλ. Γεν. Γραμματέως. 3. Γραφεῖον κ. Γεν. Δ)ντοῦ. 4. Δ)νσιν Γ1. 5. Δ)νσιν Γ2. 6. Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλάδος Α.Ε.. 7. Ἐμπορικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. 8. Τράπεζαν Ἐμπορικῆς Πίστεως Α.Ε. 9. Γενικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. 10. Ἰονικὴν καὶ Λαϊκὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. 11. Τράπεζαν ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ (Ἐνταῦθα). 12. Ὁριζομένους.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:
1. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 347)99)14.1.72 Ἀναφορὰν τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος.
2. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 9041)685)16.2.72 Ἡμέτερον ἔγγραφον καὶ τὰς σχετικὰς ἀναφορὰς «περὶ ὁρισμοῦ ἐκπροσώπων» τῶν ἐν κοινοποιήσει ἀναφερομένων Τραπεζῶν.

Ἀποφασίζομεν

Συγκροτοῦμεν τριμερῆ Ἐπιτροπὴν Συνεργασίας, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν ἐξομοιώσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν παρὰ ταῖς Ἐμπορικαῖς Τραπέζαις ἐργαζομένων, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κάτωθι:
1. Ἀβερκίου Καραλῆ, Γεν. Δ)ντοῦ Γεν. Δ)νσεως Ἐργασίας Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς Προέδρου, καὶ μελῶν.
2. Παναγιώτου Πανοπούλου, Ὑποδ)ντοῦ Δικαστικοῦ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
3. Ἰωάννου Παπαδάτου, Δ)ντοῦ Δικαστικοῦ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
4. Περικλέους Κομνηνοῦ, Δ)ντοῦ, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Τραπέζης Ἐμπορικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
6. Γεωργίου Τσιτσοπούλου, Δικηγόρου, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἰονικῆς καὶ Λαϊκῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε.
7. Διονυσίου Παπακυριακοπούλου, Δικηγόρου, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Τραπέζης ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ, καὶ
8. Π. Παπαρροδοπούλου, ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος.

Ἡ ἀπειλὴ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διεγράφετο σαφῶς. Διηυκρινίσθη καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν τῆς Ὁμοσπονδίας ὅτι ἐπιθυμία τῶν τεσσάρων Συλλόγων εἶναι Η ΕΞΟΜΟΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΑΜΟΙΒΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ. Ἐτονίσθη ὅτι ὁ ἐπιχειρούμενος διαχωρισμὸς εἰς ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ὅλων τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικ., πέραν τοῦ ὅτι εἶναι ἀντικαταστατικὸς (οὐδαμοῦ καὶ δι' οὐδεμιᾶς διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. ἐπιτρέπεται ἢ καλύπτεται οὗτος, δηλ. ὁ διαχωρισμὸς καὶ τοῦτο διὰ λόγους εὐνοήτους, δοθέντος ὅτι πᾶς διαχωρισμὸς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. σημαίνει ἀναγκαίως καὶ διάσπασιν τῆς ἑνότητος αὐτῆς), τυγχάνει ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΣ καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει γίνεται δεκτὸς διὰ τὸ πρῶτον Πιστωτικὸν Ἵδρυμα τῆς χώρας μας.

Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ πρὸς ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ 4 ΣΥΛΛΟΓΩΝ ἐκρίθη ὅτι οὗτοι εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ ἀπόσχουν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πραξικοπήματος καὶ νὰ προστατεύσουν ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ, ἡ ὁποία διεκυβεύετο ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. Οὕτω ἀπηύθυναν τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον, δημοσιευθὲν καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς»:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9η Μαΐου 1972
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΡΑΠΕΖΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐνταῦθα
Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι οἱ εἰς τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ὁμοσπονδίας μετέχοντες Ἐκπρόσωποι τῶν ἡμετέρων Συλλόγων θὰ ἀπέχουν τῶν συνεδριάσεων κλπ. τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου, πρὸς διασφάλισιν συμφερόντων μελῶν μας. Κατόπιν τούτου εἶναι αὐτονόητον ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία παύει νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε πρὸς οἱονδήποτε καὶ ἐπὶ οἱουδήποτε θέματος ἐκπροσωπευτικὴν ἢ ἀντιπροσωπευτικὴν ἁρμοδιότητα καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς Συλλόγους μας.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Διὰ τοὺς Συλλόγους
Ὑπαλλήλων Ἐθν. Τραπέζης
Ὁ Πρόεδρος
ΑΘ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ὑπαλλήλων τῆς Τραπ. Ἀθηνῶν
Ὁ Πρόεδρος
Σ. ΓΚΙΤΑΚΟΣ
Εἰσπρακτόρων Ἐθν. Τραπέζης
Ὁ Πρόεδρος
ΓΡΗΓ. ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ
Βοηθητικοῦ Προσωπ. Ἐθν. Τραπ.
Ὁ Πρόεδρος
ΑΝΔΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

Τὸ ἀποτέλεσμα ΕΔΙΚΑΙΩΣΕΝ τὴν ἐνέργειάν των αὐτήν. Ἀφοῦ ἀπέτυχον ὅλαι αἱ παρασκηνιακαὶ προσπάθειαι παραπλανήσεως τούτων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας ΥΠΕΧΡΕΩΘΗ οὗτος εἰς ἀναγκαστικὴν ἀλλαγὴν τῆς γραμμῆς πλεύσεως, πρὸς ἐκ τῶν ὑστέρων συσκότισιν τῶν πραγματικῶν του σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων, δι' ἐπεκτάσεως τοῦ θέματος τῆς ἐξομοιώσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας καὶ εἰς τοὺς ἐργαζομένους τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν (ΕΛΛΑΔΟΣ, ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ).

Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΘΕΜΑ: «Ὁρισμὸς ἐκπροσώπου εἰς τριμερῆ διάσκεψιν».
ΣΧΕΤ.: Ὑπ' ἀριθ. 529)157)18.5.72 Ἀναφορὰ Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος».
ΠΡΟΣ: 1) Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.
2) Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλάδος, 3) Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, 4) Τράπεζαν Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως, 5) Τράπεζαν Πειραιῶς, 6) Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, 7) Τράπεζαν Ἐπενδύσεων, 8) Τράπεζαν Ἀττικῆς, 9) Ἑλληνικὴν Τράπεζαν Ἐπενδύσεων Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως, 10) FIRST NATIONAL CITY BANK, 11) BANK OF AMERICA, 12) THE CHASE MANHATTAN BANK, 13) BANK OF NOVA SCOTIA, 14) FIRST NATIONA LBANK OF CHICAGO, 15) CONTINENTAL ILLINOIS - NATIONAL BANK AND TRUST CO OF CHICAGO.

Κατόπιν τῆς ὕπερθεν ἀναφορᾶς τῆς Ὁμοσπονδίας Τραπεζοϋπαλληλικῶν Ὀργανώσεων Ἑλλάδος, παρακαλοῦμεν ὅπως ὁρίσητε ἐκπρόσωπον τῆς ὑμετέρας Τραπέζης, προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς συγκληθησομένην Τριμερῆ Ἐπιτροπὴν Συνεργασίας, ἐπὶ τῷ τέλει λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν ἐξομοιώσεως τῶν ὅρων ἀμοιβῆς καὶ ἐργασίας τῶν παρὰ ταῖς Τραπέζαις ἐργαζομένων.

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς
ΑΘ. ΚΑΡΑΛΗΣ

Καὶ ἐρωτῶμεν: Ποῖοι λόγοι ἐπέβαλλον τὸν διαχωρισμὸν τῶν Τραπεζῶν; Ποῖοι λόγοι δικαιολογοῦν τὴν ἐμμονὴν τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Προέδρου καὶ Α΄ Ἀντιπροέδρου αὐτῆς;

ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗ ΤΕΛΙΚΩΣ Ο ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ; ΕΑΝ ΝΑΙ, ΠΟΙΟΙ ΛΟΓΟΙ ΥΠΕΧΡΕΩΣΑΝ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΤΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΙΝ;

Ἐπιστεύαμεν ὅτι ἐφ' ὅσον ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΘΗ ἡ ἄποψις τῶν 4 Συλλόγων καὶ ὁ διαχωρισμὸς ἐγκατελείπετο θὰ ἐγκατέλειπε καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας τὰς μεθόδους της.

Δυστυχῶς διεψεύσθημεν. Νέα ἀνακοίνωσις τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐπιχειρεῖ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν ἡγεσίαν τῶν 4 Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε. ὡς διασπαστὴν τῆς ἑνότητος τοῦ κλάδου. Οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν ἐπεχειρήθη παρομοία διαστρέβλωσις τῆς ἀληθείας. Ἡ ἀνακοίνωσις ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκει νὰ διαφωτίσῃ ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς συνδικαλιστικῆς ἡγεσίας των. Πιστεύουν ἴσως ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶναι μειωμένης ἀντιλήψεως, διότι οὐδὲν ἄλλο δικαιολογεῖ τὴν ἐνέργειάν των αὐτήν.

Ἡ στάσις τῆς ἡγεσίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν τοὺς ἐδίδαξε ὅτι καὶ ἀντίληψιν διαθέτομεν καὶ τὰ συμφέροντά μας γνωρίζομεν νὰ προστατεύωμεν;

Μὲ τὴν σειράν μας καὶ μὲ τὸ δίκαιον ποὺ μᾶς ἀνεγνώρισαν τοὺς καλοῦμεν νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς διασπαστικὰς ἐνεργείας των καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν ὅτι εἶναι πρῶτοι τῇ τάξει καὶ νὰ διαθέσουν τὰς δυνάμεις των μὲ εἰλικρίνειαν καὶ ἄνευ ὑστεροβουλιῶν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζομένων εἰς ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ.

Ποιὸς θὰ πληρώσῃ;

Ἡ ἀτυχὴς προσπάθεια τῶν συν. Ζαφ. Βασιλοπούλου, Δημ. Χαρίτου, Δημ. Παπαϊωάννου καὶ ἄλλων, νὰ ἀνατρέψουν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου μας, εἶχεν οὐσιαστικῶς ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ ἑξαμήνου, μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου τὸ ὁποῖον ἐζήτησεν ὅπως ἐξετασθοῦν ὡρισμένοι ἐκ τῶν ἀρχικῶς αἰτησάντων τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀνακαλεσάντων τὴν ὑπογραφήν των. Ὅταν... Ὅταν κατὰ σύμπτωσιν(;) τὰς ἡμέρας ποὺ κατετέθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε. ἀνεσύρθη ἐκ τοῦ ἀρχείου καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφυγόντων, πρόσκλησις, πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καλουμένους, ὅπως προσέλθουν καὶ καταθέσουν ἐνώπιον Συμβολαιογράφου, ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου χρονικοῦ διαστήματος, διὰ νὰ δυνηθῆ οὗτος νὰ πρσφύγῃ καὶ πάλιν εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἐμβάλλει πράγματι εἰς σκέψεις ἡ ἀνακίνησις τοῦ θέματος τὴν στιγμὴν αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἶναι ὑπὲρ ποτὲ ἄλλοτε ἀναγκαία, ἡ ἑνότης εἰς τὰς τάξεις μας καὶ ὅταν ἔχουν σχεδὸν διανυθῆ τὰ 2)3 τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκουν νὰ ἀκυρώσουν.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου, ἐξ ἄλλου, διευκρινίζεται πρὸς τοὺς καλουμένους νὰ καταθέσουν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι... τὰ ἔξοδα δὲν θὰ βαρύνουν αὐτούς.

Ἀνεξήγητος ἡ γαλαντομία τῶν «ἀμέσως ἐνδιαφερομένων», οἱ ὁποῖοι θὰ πληρώσουν. Ποῖοι εἶναι ὅμως;

ΣΗΜ.: Ὁ συν. Χαρίτος διηυκρίνησεν προφορικῶς ὅτι ἀγνοεῖ τὴν κίνησιν αὐτήν, ἡ ἐντολή του ὅμως πρὸς τὸν δικηγόρον ὅπως ἐνεργῇ ἐξ ὀνόματός του ὑφίσταται πάντοτε.

Ὀλίσθημα

Οἱ τοποθετούμενοι εἰς τὰς ὑψηλὰς βαθμίδας τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ ἔπρεπε πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων των, νὰ μελετοῦν τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος. Θὰ ἐδιδάσκοντο πολλὰ καὶ θὰ ἀπέφευγον τὰ ὀλισθήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑποπίπτουν λόγῳ ἀγνοίας. Δὲν θὰ διετυποῦτο π.χ. ἡ ἄποψις ὅτι τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὸ ποῦ πάνε τὰ λεφτὰ τῆς Τραπέζης. Καὶ δὲν θὰ διετυποῦτο ἂν ὁ ὑποστηρίζων τὴν ἄποψιν αὐτὴν εἶχεν ἐγκαίρως πληροφορηθῆ ὅτι χάρις εἰς τὴν ἀντίστασιν τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διεσώθη κατὰ τὴν Κατοχὴν τὸ Χαρτοφυλάκιόν της καὶ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου των ἀπήντησαν εἰς τὸν ἐκπρόσωπον τῶν Κατακτητῶν ὅταν ἐζήτησε τὰ κλειδιὰ τοῦ Χαρτοφυλακίου ὅτι «οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἔχουν ὁρκισθῆ νὰ διαφυλάττουν τὴν περιουσίαν της καὶ οὐδεμία δύναμις θὰ τοὺς ἐπιβάλῃ νὰ πράξουν τὸ ἀντίθετον». Θὰ ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἐκπρόσωπος τῶν κατακτητῶν συνεχάρη τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὸ ψυχικὸν σθένος καὶ τὴν μέχρι αὐτοθυσίας ἀφοσίωσιν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἀπεχώρησεν ἄπρακτος. Θὰ ἐγνώριζε ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἶχαν δώσει καὶ εἶχαν κερδίσει τὴν μάχην τῆς σωτηρίας τοῦ Χαρτοφυλακίου της. Θὰ ἐγνώριζε καὶ ἄλλα πολλὰ ἐὰν ἤθελε. Δὲν ἠθέλησεν ὅμως καὶ ὠλίσθησεν.

Ἀπὸ τῆς πλευρᾶς μας ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὄχι μόνον ἐνδιαφέρονται ἀλλὰ καὶ ἂν χρειασθῆ θὰ δώσουν καὶ πάλιν μάχην διὰ τὴν περιουσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον μὲ πίστιν κα ἀφοσίωσιν ὑπηρετοῦν καὶ ὑπενθυμίζομεν ὅτι αἱ Διοικήσεις ἔρχονται καὶ παρέρχονται ἐνῶ τὸ προσωπικὸν παραμένει.

Ταῦτα ὑπ' ὄψιν τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Π. Καμπέρου, ὅστις ἔδωσε καὶ τὴν ἀφορμὴν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Τ.Ε.

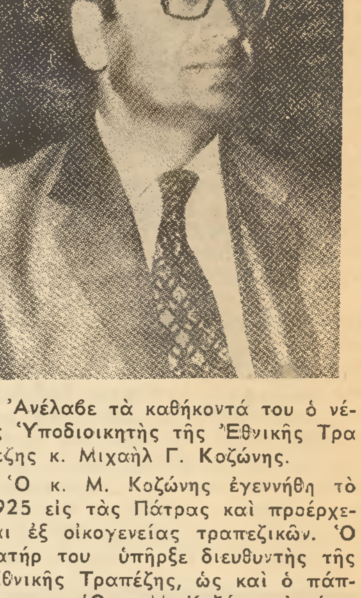

Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μιχαὴλ Γ. Κοζώνης.

Ὁ κ. Μ. Κοζώνης ἐγεννήθη τὸ 1925 εἰς τὰς Πάτρας καὶ προέρχεται ἐξ οἰκογενείας τραπεζικῶν. Ὁ πατήρ του ὑπῆρξε διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ ὁ πάππος του. Ὁ κ. Μ. Κοζώνης ἐφοίτησεν εἰς τὸ Κολλέγιον Ἀθηνῶν, ἐν συνεχείᾳ δὲ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου LONDON SCHOOL OF ECONOMICS. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πρῶτος εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1947 καὶ εἰργάσθη εἰς διαφόρους τομεῖς τοῦ Ἱδρύματος καὶ τελευταίως εἰς τὴν Διοίκησιν. Κατὰ διαφόρους περιόδους ἀπεσπάσθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, μετεξεπαιδεύθη δὲ εἰς τὴν WESTMINSTER BANK τοῦ Λονδίνου.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τῆς Τραπέζης τὸ 1961 ὁ κ. Μ. Κοζώνης εἰργάσθη ὡς οἰκονομικὸς διευθυντὴς εἰς ἐπιχειρήσεις οἰκονομικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐνδιαφέροντος ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ΕΤΒΑ. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1969 κα ἔκτοτε διετέλεσεν ἐναλλὰξ ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ.

Νὰ ἐκλείψῃ ὁ φραγμὸς τῶν ὀργανικῶν θέσεων